

El Sant Pare, en rebre els alumnes de l'Institut Pius XI dels Salesians, ha dit, entre altres manifestacions d'extraordinària importància, que ningú no pot privar que el Bisbe de Roma aixequi la veu

La Veu de Catalunya

EDICIO DEL VESPRE

Barcelona: Dilluns, 1.er de juny de 1931

Any XXI. - N.º 10.912

10 cèntims

L'examen bacteriològic de l'aigua de la Font del Bou, de Caldes de Boí, la classifica entre les MOLT PURES

Despatx i Administració: Rambla Estudis, 8
Telèfon. 17441

(La temporada de banys comença el 6 de juny i acaba el 30 de setembre)

La depreciació de la pesseta

Es curiós d'observar amb quina facilitat s'altera l'ordre d'urgència que l'opinió pública atribueix als problemes.

En l'hivern 1928-1929, quan després d'una alça de la pesseta, en gran part fictícia, i que la Dictadura no sabé aprofitar, la lliura començà a valer més de 30 pessetes, i el nostre il·lustre amic Francesc Cambó advertí els perills de la «inestabilitat», de la «depreciació» i, sobretot, de la «inestabilitat amb tendència a la depreciació», fou titllat oficialment de derrotista.

En l'estiu de 1930 els senyors Ventosa i Vidal Guardiola tornaren a clamar contra la inestabilitat en moments en què la lliura ja valia més de 40 pessetes. I s'inicià a Barcelona, però sobretot a Madrid, una campanya d'injúries personals que assolí la màxima intensitat en els moments en què el Sr. Ventosa, des del Ministeri de Finances, inicià i desenvolupà l'esforç més seriós i sistemàtic encaminat — cal remarcar-ho — a corregir, simultàniament, la depreciació i la inestabilitat.

La Premsa d'esquerra (aquesta premsa d'extremisme verbalista, desenfrenat i inconscient, però perillosíssim) intentà denigrar-lo, inventant burdes acusacions recolzades en l'absurda hipòtesi que la política de normalització monetària podia estar al servei d'interessos entestats en què la pesseta no millorés massa.

Quan tot això s'escriu, la lliura tendia a baixar sota 45 pessetes. I cal recordar les condicions en què tot això tenia lloc: una agitació política sense fi i una compra de divises per part dels espanyols per sumes enormes, desconegudes fins aquell moment. Quan soni l'hora de la justícia, les estadístiques demostraran fins a quin punt la gestió del Sr. Ventosa ha permès de demorar més d'un mes la davallada que ara s'està produint.

Però, no som encara en l'hora de la justícia, sinó en l'hora de les preocupacions. I nosaltres no podem creure que l'actual ministre de Finances, fervent revaloritzador, convençut — segons va declarar — que la pesseta valia, fa un mes i mig, més del que representava el canvi internacional, es mantingui impassible davant la davallada d'aquests dies, que representa una ruïna del patrimoni comú i una espantosa pertorbació per a la indústria i el comerç de bona fe.

Ni compremem, tampoc, el silenci de la Premsa d'esquerra, que trobava massa alta la lliura a 40 i no diu res quan la lliura s'atansa als 60.

Demostren els fets, amb fatal cruïra, que quan els problemes estan ben plantejats per homes de govern, i llur solució està ben enfocada, no basten unes quantes frases boniques dels nous governants per a escamotejar el problema ni per a fer possibles altres solucions.

El ministre de Finances parla cada dia de l'exportació de capitals. En parla massa. Condemnem en teoria la fugida de capitals, però hem d'advertir que és molt gran la responsabilitat del Poder públic quan segueix una política de restriccions sense un pla sistemàtic que ofereixi prou garanties.

Hi ha molts coteners que gemenen encara perquè feren cas del Sr. Calvo Sotelo quan els acusà de mals patriotes en el moment que volien cobrir les compres de cotó a 30 i 32 per lliura. I ara ens trobem davant un cas semblant. ¿Es repetirà el que aleshores succeí?

El senyor Ventosa també imposava determinades restriccions (lleigues la seva real ordre del 10 d'abril), però ho feu dins un conjunt de mesures que tenien un doble objectiu: el sanejament monetari i el restabliment de la llibertat. El comerç accepta les restriccions, si n'espera un avantatge positiu.

La situació present es caracteritza per la desconfiança del públic en els propòsits del ministre de Finances sobre el sanejament monetari. Dir que portarà el problema a les Corts Constituents, on d'altres preocupacions absorbiran l'atenció dels elegits, no és dir res. I es comprèn que la gent contesti a les restriccions, filles de la nerviositat del Poder públic, amb una nerviositat major. I es comprèn també que es generalitzi un fenomen molt més perillós que l'exportació de capitals i contra el qual res no podran totes les mesures restrictives: el retraïment dels capitals, amb la consegüent paralització de tota la vida econòmica.

El ministre de Finances té el deure de donar aviat la impressió que domina els esdeveniments i que no està dominat per ells.

Es molt nebulosa l'actuació del Banc d'Espanya, a part de la satisfacció de veure augmentar els seus beneficis en trenta, quaranta o cinquanta milions de pessetes, pel fet de l'augment de la circulació fiduciària sense noves immobilitzacions d'or. El Sr. Prieto no té en aquest punt una política definida. Ho acaba de confessar, però no calia. Prou que ho demostren els fets.

Fa pena que els desordres (que continuen, malgrat tots els anuncis) en els pagaments de l'Estat destorbin la vida de tota la Banca privada. Fa pena que, per una barreja de precipitacions i prejudicis, es deixés cancel·lar, sense resistència, l'emprestit Morgan, per acabar després amb negociacions ofioses de noves operacions, que la situació general, agreujada per la davallada dels canvis, no permetrà de realitzar.

Poc podia pensar el Sr. Ventosa que hagués de frigar tan poc el moment de la seva rehabilitació, el moment que tothom giraria els ulls vers una política general seriosa al servei d'una política monetària acicnada.

Els diaris de l'esquerra, que trobaven massa alta la lliura a 44, no diuen res (ho recordàvem suau) de la lliura, molt mal orientada, a 57. Han canviat de criteri? ¿Creuen, potser, que la baixa de la pesseta beneficia les classes treballadores?

Hi ha qui, davant la nostra insistència, sobre aquest punt, dirà, tal vegada, que donem massa importància als problemes d'ordre material. Hi ha, fins i tot, qui ens acusa de no pensar sinó en la butxaca. S'equivocuen radicalment els que així pensen. La política cultural i la política econòmica-social no són pas dues polítiques distintes. Són dues manifestacions inseparables i solidàries d'una sola política. Malaurats els pobles i els governants que ho oblidin.

Es ben conegut el nostre criteri de col·laboració honesta dintre l'actual règim. Però, recordem unes paraules d'una conferència del Sr. Vidal Guardiola, donada el dia 8 d'abril propassat al Círcol de la Unió Mercantil de Madrid: «Un dels perills més grans que amenaçaria la consolidació d'un nou règim, si es produís el canvi, seria la desorganització del nostre mercat monetari i dels canvis internacionals. Arribaria ben aviat un moment que les preocupacions monetàries absorbirien tota l'atenció dels governants i no els permetria d'ocupar-se de la preparació i execució de les reformes que espera el país.»

ARA FA TRENTA ANYS

Notes, notícies i articles publicats a "La Veu de Catalunya" del 25 al 31 de maig de 1901

El dia 25 de maig, després de la victòria electoral, «després de la lliura», epígraf del nostre editorial, escrivíem:

«Hem complert el que havíem promès.

Hem agafat el caciquisme i l'hem mostrat al poble tal com és, ple de brutícia, volat de gent de mal viure, buit de sentiments honorals i d'idees nobles.

Davant d'un tal espectacle la gent se n'ha apartat amb fàstic i repugnància.

Ni un sol moment ens hem separat de la conducta que prèviament ens havíem imposat.

A la manca anarquia dels cacics hem oposat les idees salvadores per Catalunya i per Espanya. Les maltractacions brutals una ferma i serena protesta.

La nostra força no és altra que la unitat amb què el poble acull les idees salvadores i l'odi que arreu ha escampat el caciquisme.

La nostra força és la nostra sinceritat i la nostra honradesa. L'anomenar les coses pel seu nom, el fet de posar per a restablir la nostra estimada terra l'imperi de la llei i de la justícia.

La victòria d'avui reafirma les nostres conviccions i les nostres creences, demostra plenament que el camí emprat és el bo, i d'ell no ens hem de moure.

Avant, doncs, i sempre avant. A la lliura de nou, per acabar d'arruïnar els constants enemics del poble i de la pàtria.

El dia 26 publicàvem un article titulat «Al Govern».

«Catalunya està en plena febre de vitalitat i de progrés; en ella tot creix, es modifica i es transforma. Totes les manifestacions de l'activitat humana prenen gran volada. Hi ha desigs de saber i d'aprendre, afany d'illustrar-se; la indústria, no contenta amb els mercats nacionals, es perfecciona i s'organitza per a convertir-se en exportadora; els agricultors s'associen i milloren la seva producció que cada dia té més estimació; els centres consumidors d'Europa, el comerç preuen nous horitzons i es prepara per a l'exploitació de nous mercats. I la població de Catalunya creix i les condicions materials de la vida milloren per a tots els catalans.

Totes aquestes activitats, el conjunt del desenvolupament intel·lectual i material dels catalans, els interessos creats, han de repercutir forçosament en la vida política del nostre poble, reclamant disposicions, mesures de govern, en el terreny polític, econòmic i jurídic, harmòniques amb les activitats desplegades, incompatibles amb els sistemes semi-afrícanos que avui regelen l'Estat espanyol.

Aquesta incompatibilitat entre la vida intel·lectual i moral del poble català i els sistemes de govern burocràtic-absolutistes de l'Estat, són la causa principal del creixement de les idees autonomistes, úniques que resulten harmòniques amb l'estat de progrés de Catalunya.

El dia 27 de maig publicàvem la primera informació de l'Assemblea de la «Unió Catalanista» a Terrassa. Els elements addictes a la Unió Catalanista—diem en començar—s'han reunit a Terrassa per celebrar l'Assemblea general.

El tema a discutir fixat per la ponència era el següent: Interpretació i aclariment dels acords de l'Assemblea de Reus que fan referència a la lliura electoral i a la forma en què aquesta s'ha de realitzar.

Interpretació dels acords de l'Assemblea de Balaguer, que es refereixen a la forma de tributació que es considera més beneficiosa per a Catalunya autònoma.

La taula de l'Assemblea la constituïren els senyors Folguera i Duran, president; Arch, de Terrassa; René de Lleyda; Botet, de Girona; i Gibert, de Tarragona, vicepresidents; Marsans i Vallès, de Terrassa, secretaris.

Entre altres assembleïstes, hi assistiren els senyors Angel Guimerà, Vidal i Valenciano, Martí i Julià, Romani i Puigdemolles, Antoni Sunyol, Josep O. Martí, Josep M. Roca, Moliné, Fages i Permanyer.

Inseríem el dia 28 la ressenya de la darrera sessió de l'Assemblea de la Unió Catalanista celebrada a Terrassa.

L'editorial de l'edició del vespre del mateix dia era dedicada a l'esmentada Assemblea.

«Feia quatre anys, diem, que no s'havia reunit la Unió Catalanista» en Assemblea general. Fou a Girona, en 1897 quan començaven les persecucions contra nosaltres i les nostres doctrines. Llavors, encara els catalanistes no érem més que un grup; un apostolat que, amb un ideal i una doctrina, havíem limitat fins aleshores la nostra propaganda a guanyar adeptes i a engrandir els rengles de l'exèrcit que havia de donar a Catalunya consciència de la seva personalitat. Fins llavors s'havia fet

treball de preparació: s'havien fet cales, s'havien creat els centres, la societat catalana no havia començat encara.

Nosaltres esperàvem amb interès l'Assemblea de Terrassa per veure si la Unió Catalanista decidia continuar apartada del gran corrent d'opinió catalana, que suscitava de dur al triomf, o si, sent-se càrrec de la realitat, volia prendre part en la gran campanya emprada pel poble català, que de totes maneres ha d'acabar amb la implantació de l'autonomia a Catalunya.

Aquest darrer criteri és el que ha predominat a l'Assemblea de Terrassa, i d'això ens felicitem i felicitem la Unió Catalanista i tots els que amb llur energia i llur bon sentit aconseguiren que s'imposés.

Els acords adoptats respecte a la lliura electoral i als conceptes econòmics, demostren que a la Unió Catalanista s'ha operat una saludable reacció.

Amb aquests acords, la Unió Catalanista guanya el camí perdut i es posa en condicions de sumar-se al corrent d'opinió que ahir va reclamar amb energia i entusiasme el concepte econòmic, i que avui acaba de guanyar al caciquisme les eleccions de Barcelona.

El dia 29 inseríem una carta de Miquel dels Sants Oliver, director aleshores de «La Almudayna», de Mallorca.

«Les tempestes—dela el gran ascriptor mallorquí al nostre director—purifiquen l'atmosfera; i el vent del nacionalisme català arriba a temps d'ensenyar a totes les regions espanyoles que es poden treure de sobre els paràsits de la corrupció política.

Senyalament admirable com a obra periodística i com a obra humana, m'ha semblat la campanya electoral de LA VEU DE CATALUNYA. La no més peada consisteix d'haver fet que el combat no fos de parada i amb botó, sinó de punta i a mort. L'historisme dels períodes d'oposició a l'antiga, és més vil i fútil que el dels períodes de la situació; i uns i altres s'han repartit els papers com el galant i el traïdor a la comèdia, pagats pel mateix públic o pel mateix empresari.

El pes de la veritat i l'energia de la resolució íntima que brollava de les planes de LA VEU DE CATALUNYA, han impedit amb força tangible i gairebé mecànica, la consumació d'una gran vilèsia. Els nostres amics són diputats perquè havien d'esser-ho; perquè les coses són així, com han d'esser, si els homes s'hi entenen...»

Deven a l'Espanya una altra lliçó, més profitosa encara, de rectificacions polítiques. Es precisa acotumar-la a què la llei sia llei i no paper imprès. És necessari acostumar els falsaris a la seguretat que llurs delictes estan castigats amb una pena. Tal és la distinció radical entre el convencionalisme caciquista i el realisme modern.

En un article que publicàvem el dia 30, diem:

«Una impotència absoluta, un fatisme musulmà il·la intel·ligència i voluntats dels directors de l'Estat, que ja no pensen sinó a viure al dia, mentre tant, les causes velles de dissolució i enfonsament actuen amb més força, i com si això fos poc, les lliures socials i econòmiques que comproun tota l'Europa, repercuten en el nostre debilitat i decrepitud orgànica política, sense forces ja per a evitar-les i amansir-les...»

De l'editorial del dia 31 de maig, titulat «Política econòmica», són els següents paràgrafs:

«Fa tres anys que el senyor Villaverde presentava uns pressupostos generals de l'Estat, que van sublevar tots els contribuents i productors d'Espanya. El partit sagastí i especialment el senyor Urzaiz, combatent l'obra hisendística del lliberalisme, que sols passà a la categoria de llei amb la condició que s'introduïssin profundes reformes i simplificacions en tots els serveis que depenen de l'Estat.

Barcelona, i amb Barcelona tot Catalunya, va protestar enèrgicament de l'obra de Villaverde i proposà com a mesura salvadora la celebració de concerts econòmics amb l'Estat, perquè aquí estava i està tot el convençut que els partits de torn són impotents per a restablir l'ordre i la regularitat en la hisenda espanyola.

La idea del concert econòmic s'imposa amb força als esperits, perquè d'una banda, s'evidencia, cada dia més, la incapacitat dels actuals administradors de l'Estat i de l'altra, els catalans adquireixen la certesa i el convenciment que sols administrant-se ells mateixos el cobrament i la investigació de les contribucions, poden aquestes fer-se suportables al país i evitar novs sacrificis al contribuent.

El Comitè de Defensa d'Interessos Catalans

Dissabte tingué lloc a les oficines del local social del D. I. C. (Corts Catalanes, 635) una important reunió de dames i senyorettes catòliques que es proposen col·laborar en aquest Comitè.

Després d'un canvi d'impressions, acceptaren tots el següent programa: Fer simpàtica la Religió, a base de propaganda i d'obres socials empreses amb una gran amplitud d'horitzons, amb intens afecte a Catalunya i amb badnesio lleial a la República.

Són tan nombrosos els telegrams d'afirmació catòlica adreçats al Govern provisional, que no ens és possible de publicar-ne el text.

L'Ajuntament de Girona ha acordat, respecte a la invitació de l'Ajuntament de Gijón sobre la petició d'expulsió dels Jesuïtes, fer constar que, trobant-se en estudi del Govern provisional de la República el problema conjunt de les relacions entre l'Església i l'Estat per a sotmetre'l a la consideració i resolució de les Corts Constituents, l'Ajuntament de Girona, seva lleial i decidida col·laboració al Govern, significat la conveniència que totes les Congregacions religioses sense excepció es sotmetin al dret comú de la República.

Dissabte al matí, sota la presidència del senyor bisbe, es reuniren a la capella del Palau Episcopal els rectors i encargats de les parròquies d'aquesta ciutat.

El senyor bisbe dirigí la paraula als reunits i els exhortà, sobretot, com a mitjà molt a propòsit davant la gravetat del moment actual, a treballar a intensificar llur pròpia satisfacció i a vetllar perquè aquest mateix desig sigui la màxima aspiració de tots els sacerdots de la seva respectiva demarcació parroquial.

Finalment els parlà de la pròxima solemnitat del Corpus. Després de lamentar que les actuals circumstàncies impedís el que la nostra ciutat celebri l'esplendorosa i tradicional processó eucarística, manifestà que, de totes maneres, esperava que l'esmentat públic homogeni a Jesús Sacramentat seria tributat a tots els pobles i parròquies del Bisbat, i insistí amb ardor i entusiasme que solament sigui suprimida per inconvenients greus, però no per petiteses.

A tal propòsit pregà els presents que procurin recomanar als catòlics que el dia del Corpus, facin política professada de fe i amor a Jesús ornant els balcons de llurs domicilis amb domossos i a més, els convidin a assistir als solemnes actes de l'agregat que li consta que seran organitzats aquell dia a la fària.

L'esmentat acte acabà exhortant S. E. tots els rectors a treballar amb el major entusiasme i més ardent zel a desfogar llur apostolat en aquelles formes que els suggereixi l'amor al Senyor.

La Junta Diocesana d'Acció Catòlica, a la qual han estat suggerides algunes iniciatives amb motiu de la solemnitat del Corpus, en la seva darrera sessió acordà acceptar, únicament, i recomanar amb tot l'interès als catòlics d'aquesta ciutat la de procurar ornar amb domossos els balcons, manifestant així públicament la religiositat que la ciutat tota proclamava els altres anys amb la celebració de la tradicional processó eucarística.

Entre els telegrams adreçats al govern provisional n'hi ha de signats per Antoni Peponch, Jaume Albert, Maria Rosa Lozano, Sòlia d'Almar, Carme Pujol (per la Congregació Mariana del Magisteri), un grup d'obres de l'Institut Catòlic de Barcelona, Salomón, Llansola, Pou, Bordes, Antich, Gallarisa, Vericat, Arnau, Gavalda, Navarro, Montros, Estellé, Domènech, Subiràs, Pinyana, Olmedo, Harle, Roselló, Querol, Barrera, Millán, Amad, Arasa, Eroles, Grau, Muñoz, Prats, Sauch, Gual, Costes, Elias, Lleal (director del semanari «Abadía», de Badalona), Erias i Planas (per la Junta d'Acció Catòlica Parroquial de Santa Maria de Badalona), etc.

NIHIL NOVUM

Hi ha un catalanisme històric, constituït, políticament, durant trenta cinc anys de propaganda i de lluita. El període anterior no pot considerar-se sinó com la prehistòria del moviment pròpiament polític, la preparació subterrània, amb l'esbós, és clar, de les distintes tendències que després es traduïren en partits.

El problema de l'autonomia catalana no es presenta, com a problema viu, indefugible, al governant espanyol, fins a l'aparició, a darreries del XIX, de la fase estrictament política del moviment catalanista. I de les darreries del XIX fins als nostres dies hi ha una mena de nucli central del moviment polític: un focus impulsor i vital. Al seu entorn es congrien entusiasmes i recels. En funció d'aquest centre — per ell, d'ell o contra ell — es formen i reformen altres agrupacions i partits, regularment transitoris o mudadissos. Aquest eix del moviment coneix períodes de preponderància exclusiva, períodes de menor puixança i períodes de repòs. Al llarg de la seva tasca, aquest centre motor recull, determina i fixa els principis del catalanisme històric. Tot altre catalanisme serà més feble o més arborat, més tebi o més nerviós; però anirà sempre embolcallat d'altres principis diferenciadors; i el seu mòbil central no serà sempre un mòbil concretament catalanista.

Del moment que el catalanisme es transforma d'ideal folklòric o utopia històrica en problema col·lectiu, polític, cal fixar-li un programa de realitzacions possibles; la política és la ciència del possible. I cal triar-li un moment de realització; la política és l'art de l'oportunitat. I, si el problema es planteja entre Catalunya i l'Estat espanyol, o, si voleu, entre Catalunya i la resta d'Espanya, cal veure quina serà la funció política del catalanisme davant l'Estat, davant Espanya; la política és col·laboració.

I bé. El catalanisme històric fixà la triple doctrina, o, si ho trobeu més escaient, el programa, el moment i el mètode de col·laboració.

Davant el problema del contingut autònom, tots sols o d'acord amb les altres forces polítiques, els nostres homes fixaren els fonaments essencials i els límits del que estimaven necessari i imprescindible per a Catalunya; recordeu els discursos de Cambó, l'any 1917, al Parlament; recordeu les bases de l'Estatut de 1919.

Quant a la fixació de l'oportunitat, Cambó predicà i escriví, durant anys, que la solució autònoma només podia venir en un moment d'efusió, en una hora històrica de compenetració i de confiança entre els catalans i els altres espanyols, entre la representació política de Catalunya i l'Estat espanyol.

Pertocant a l'actitud respecte a la funció governativa general, els nostres homes sostingueren, amb arguments sòlids i amb exemples, la necessitat de col·laboració intensa, d'intervenció ardua en totes les qüestions i en tots els organismes de l'Estat, abans de l'autonomia, en l'hora de l'autonomia i després de l'autonomia. Abans, per a obtenir-la; en l'hora, per a defensar-la; després, per a garantir-la i consolidar-la. I, sempre, per a donar penya de la nostra lleialtat i sobretot per a donar al conjunt hispànic un pensament polític català, una tècnica catalana, una noble ambició catalana de grandesa hispànica. Perquè, sense això, ¿com podia interessar el catalanisme a Espanya?

Gairebé totes les desviacions, escissions i lluites intestines dintre el catalanisme obeïxen a desconformitats, de doctrina o de temperament, amb tots o amb alguns d'aquests punts de vista dels nostres homes respecte a programa, oportunitat i actitud col·laboracionista, caracteritzadores del nostre catalanisme històric. Contra el programa d'estricta autonomia i contra el moment d'efusió, la desesperació separatista o el desmenjament purità. Contra el col·laboracionisme, la sustentació de qüestions prèvies, dreta o esquerra, monarquia o república.

I bé. Circumstàncies electorals, encerts d'oportunisme i àdhuc aquella part de paradoxa que dona picantor a la història, han portat al Govern i a la representació de Catalunya els maximalistes d'ahir, els descontents d'ahir, els antifusius d'ahir, els anticollaboracionistes d'ahir. I què ha passat? Ha passat, àdhuc amb exageració, el que havia de passar. Les forces de la realitat i de la història han pesat en forma tan eficaç com absoluta; i han pogut imposar-se en forma tan suau, perquè, davant elles, només hi havia retòrica, gestos personals, diferenciacions adjectives.

L'aparença oportunista, exaltadament administrada, ha pogut negar-nos la raó en coses secundàries. Però, en les coses essencials, tots els fets, totes les gestions diplomàtiques, totes les declaracions dels homes responsables, durant les darreres setmanes, han vingut a donar-nos la raó. Ha calgut limitar les ambicions, en el llenguatge i en el contingut, a allò que en essència els nostres homes havien determinat i defensat. Ha calgut recórrer a les explosions efusives, a les emotivitats populars, a l'abraçada i a la concòrdia. Ha calgut col·laborar.

Convinguem que tot això pertany a l'antic programa, a l'antiga esperança, a l'antic procediment. ¿Com no hauríem d'aplaudir-ho, doncs? Si són els fets que ens aplaudeixen, quan els homes es bescanten! Només temem — i per això ho escrivim — que potser es retrocedeixi massa; que potser s'excedeixi tant en l'efusió emotiva, que arribi a semblar poc natural, poc espontània o massa espontània (tot és un); i que es col·labori sense portar a la col·laboració un cert grau de direcció catalana, d'aquesta inquietant i estimuladora impertinència catalana.

Podem, doncs, mudar els homes i els partits, en la representació i en el govern. Podem substituir els realistes pels sentimentals; els tècnics pels retòrics; els freds pels arborats; els eixuts pels eloqüents; els estudiosos pels populars. Tant s'hi fa. Els termes del nostre problema seran els mateixos; iguals els recursos; idèntiques les eixides. — J. E.

D.ª Maria Carme París Maynés de García Nieto

MORI EL DIA 25 DEL CORRENT

havent rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afilgits: espòs Joan N. García Nieto, fills Maria, Carme, Joan i Ramon, pares Ramon i Ramona, avis Enric Maynés Planellas i Concepció Folgueras, vídua de París, germans Celestí i Josep Maria, germans polítics Manuel, Maria i Rosario García Nieto, Maria Vidal-Ribas Torres, Josep Villalonga Casañes, Consol de Aguiar i de Sold i Pere Portabella Cirera, oncles, oncles polítics, nebots, cosins, cosins polítics i família tota i les raons socials Riva y García i Industrials Riva, de Barcelona, i Hjos de Simón García de Santiago, en recordar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els pregunten que la tinguin present en llurs oracions i que es serveixin assistir als funerals que, per a l'etern descans de la seva ànima es celebraran demà, dimarts, dia 2, a dos quarts d'onze, en l'església de la Casa Provincial de Caritat, pel qual bondados acte els quedaran eternament agraïts.

Diversos senyors Prelats s'han dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

Més mises després de l'ofici i de seguida la del perdó.

Seràn també aplicades en sufragi de l'ànima de la finada totes les mises que es celebraran demà, dimarts, dia 2, en les Parroquials esglésies de Sant Pere de les Puel·les, Santa Anna, Sant Francesc de Paula, Nostra Senyora de la Mercè, Nostra Senyora de la Bonanova i Tinències Parroquials de Nostra Senyora del Pilar i de Nostra Senyora del Rosari i en les esglésies dels PP. Jesuïtes (carrer de Casp), PP. Mercedaris, PP. Franciscans (carrer de Calaf), M.M. Reparadores, PP. Carmelites (Diagonal) PP. Redentoristes, PP. Dominics i PP. Caputxins (Sarrí).

LOCALS

La S. P. d'Educació i Instrucció del C. A. D. C. I. posa al coneciment de tots els associats, que avui, dia 1 de juny, comencen les classes del curs d'estiu, i que la classe de català que forma part de l'esmentat curs és completament gratuïta.

— Fosto-Gilco-Kola-Lectinat, cura inapetència, B. Domènec, Ronda de Sant Pau, 71.

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majoria Municipal a disposició de les persones que acreditin que n'eren possedidors.

Un paquet amb diversos fulls de paper de pagament a l'Estat; un clauer amb sis claus; un clauer amb tres claus; un clauer amb deu claus; un moneder de pell per a senyora amb un bitllet del Banc d'Espanya; una cartera de pell amb un document a nom de Josep Fernández; un brasselet de metall d'or; un clauer amb set claus i una cadena; un moneder de cotó; un retall de teixit negre; una ploma estilogràfica; un mocador gran usat; un quadern de música; un clauer amb quatre claus; una clau; uns rosaris; dos samarres de plat; un moneder de pell per a senyora amb diversos objectes i metalls; un cinturó de seda amb una agulla de blonteria; un brasselet de metall d'or; una manivella per a auto; un bitllet del Banc d'Espanya; una cartera amb documents a nom de Manuel Roger; un estol de cartró amb unes ulleres; un moneder carterat petit amb un parell de guants; una cartera amb diverses fotografies i un document a nom d'Alexis Armand; una llibreta de notes amb diversos papers i targetes.

La Junta de govern de la naixent societat «Unió de Canaricultors», s'ha constituït pel considerable nombre de socis que han ingressat a les seves files, ço que demostra la favorable

acollida que per part dels aficionats ha tingut, ha acordat celebrar en el seu estatge social, carrer de Sant Joan, 2, Gràcia, (Centre de Gramis), en data propera un vermut per a festejar el seu feliç adveniment. La data i altres detalls de l'esmentat vermut es faran públics per mitjà de la premsa.

— Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà - Tallers, 41 Joies veritable ocasió

Al dispensari Pompeia (Sant Gabriel, 5, Gràcia), han estat assistits durant el present mes de maig 568 malalts, i havent-se practicat 2.815 visites o guariments, 307 aplicacions elèctriques, 244 injeccions, 20 anàlisis, 12 vacunacions i 6 petites operacions, la qual cosa dona un total de 3.404 serveis. A més s'han lliurat gratuïtament 21 especialitats farmacèutiques, el valor de les quals és de 975 pessetes.

Farmàcia Dr. Masó-Arumi
Medicaments puríssims
Específics-Rbla. Caneletes, 1

L'Acadèmia Mèdico-Homèopàtica de Barcelona, celebrarà sessió científica el vinent dimarts, a les deu de la nit, dissertant el doctor Fel·lià Casanova Bosch, sobre el tema «Materia mèdica homèopàtica».

— Saber administrar-se és vigilar les bones ocasions. Visiten «LA CASA DELS SALDOS». Generos corrents procedents de fallides... Subhastes... i Societats de 0.95.

ESCUDELLERS, 34. — Entrada lliure

La Societat Catalana d'Otorinolaringologia celebrarà sessió científica demà dimarts, a les deu de la vetlla, al local social de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, Llibria, 7.

Balneari TERMES ORION

SANTA COLOMA DE FARNES (Girona)

Prodigioses aigües
Malalties del sistema nerviós
Hipertensió arterial; apoplexia
Artiritisme, reumatisme
Processos quirúrgics
Malalties de la dona

Podeu vestir bé per un preu raonable

ADQUIRIU UN

VESTIT CONFECCIONAT

dels nostres esplèndids assortits

“SASTRERIA MODELO”

RAMBLA CANALETES, 11

Banco de Crédito Local de España

Entidad oficial gobernada por el Estado

Valores emitidos y su rentabilidad actual:

Cédulas de Crédito Local 5,5 %	5'94 %
— — — — — 6 %	5'94 %
— — — — — 6'5 %	5'94 %
— — — — — 7 %	5'94 %
Bonus Exposición Internacional 6 %	5'94 %

Estos títulos tienen el carácter de efectos públicos, y se cotizan diariamente en las Bolsas oficiales; son pignora fijos en el Banco de España y en el emisor, siendo las únicas utilizables para la formación de reservas en las Compañías de seguros y para la constitución de fianzas y depósitos en Diputaciones y Ayuntamientos.

PARA CONSULTAS Y OPERACIONES: Banco de Madrid y provincias, Agentes de Bo. corredores de Comercio y Banco emisor (Leal, 22, Madrid).

El Dr. Lluís Noves Ubach presentará el seu tema «Complicacions d'alguns post-gripals. Casos clítics». S'invita tots els especialistes.

MARCS Joan Serra, Canuda, 33

Dissabte, a les set de la tarda, a l'Acadèmia Femenina la senyoreta Isabel Taronjé donà la segona conferència de Psicologia femenina sobre el tema «Psicologia de l'amor».

Religioses

Sant d'avui: Sant Juvenci, m.r.; Sant Just, primer bisbe d'Urgell, i Sant Fortunat, prev.

Sants de demà: Sant Eugeni primer, papa; Santa Marcel·la, prev. Per, exorcista, i Erasme, b. mrs.

Quaranta hores: Avui a l'Ensenyança. Demà a Betlem. Adoració Nocturna: Avui torn de la Mare de Déu de la Mercè. Demà torn de la Immaculada Concepció.

— Hospitalitat de Nostra Senyora de Lourdes. — La inscripció de peregrins per a la XXII Peregrinació al Santuari de Nostra Senyora, que sortirà de Barcelona els dies 14 i 17 del proper setembre, ha quedat oberta a les oficines d'Hospitalitat, establertes als baixos del Palau Episcopal, tots els dies feiners, de 11 a 1 del matí i de 3 a 5 de la tarda, fora els dissabtes.

— Amb aquesta nota, queden contestades aquelles persones que s'havien interessat per aquest extrem i que per sortir d'estiu no podien inscriure's en els terminis que s'acostumaven a concedir.

— Peregrinació a Liseux. — El Comitè de peregrinació de la parroquia de Sant Cugat, avisa tots els inscrits que no demorin el lliurament de dues fotografies forma carnet i la cèdula personal. Així mateix prega tots quants hagi inscrit que en febrer presentin l'esmentada documentació per a facilitar el treball d'organització que pesa sobre el Comitè.

— Exercicis espirituals per a senyores i senyorettes. — Del dia 1 al 6 de juny, es celebrarà una tanda d'Exercicis espirituals en complet recés, per a senyores i senyorettes, al convent de religioses del Salts, de Vich. Serà l'última d'aquesta temporada que es celebra en aquest convent i la dirigiran dos Pares Missioners del Cor de Maria.

Les que desitgin assistir-hi cal que donin avis ben aviat a l'expressat convent (Carrer Callnou, Vich). La pensió mínima per a cada exercitant és de 25 pessetes.

Bisbat

— Ha mort el R. D. Joan Rada i Aulet, Beneficiat de Sant Andreu de Palomar. Va néixer a Sant Andreu el 30 de gener de 1877. Cursà la carrera eclesiàstica en aquest Seminari, i fou ordenat de prevere en 1901. En 1902, fou nomenat coadjutor de Sant Joan de Vilatorrada, i Beneficiat de Sant Andreu de Palomar, càrrec que exercia actualment.

Ha estat tirada una segona edició de la Pastoral del bisbe per a Parroquies i Hospitals. Hom fa arribar als rectors que si desitgen propagar-la, a la secretaria de Cambra, es facilitaran, de franc, els exemplars de desig.

NOTES PERSONALS

Han contractat matrimoni a l'església parroquial dels Sants Just i Pastor el distingit jove Leandre Danet Casanova amb la bella senyoreta Margarida Bonnevie Barbé.

Acampada del seu germà, entrà la núvia a l'església al so de la marxa de Jaume II. Lluia un elegantíssim vestit de seda perla que la feia encisadora. Apadrinaren tan gentil parella Daniel Huch i Pau Jordà, per part del ruvi, i Ramon Perelló i Pere Gener per part de la núvia.

La cerimònia fou celebrada a l'altar major, que estava artísticament enjoiat. Acabada la missa, que fou celebrada a cant i orquestra, els núvis i invitats feren la visita a la nostra Verge Morena de Montserrat a la qual la núvia feu ofrena del bonic pomell de flors present del nuvi.

Sou excursionista? Aneu a la Vall de Broto. Voleu reforçar-vos els pulmons? Aneu a la Vall de Broto. Necessiteu repòs? Aneu a la Vall de Broto.

Única Vall de tot el Pireneu que per sa bellesa és declarada Parc Nacional.

Únic Hotel el de «Les Tres Soretes» Broto.

Al carrer Corribà, 6, Mercaderia, us donem detalls, preus de viatge i estadia.

«Tothom a la Vall de Broto»

Alt Pireneu d'Aragó

Acte seguit i junt amb els convidats, entre els quals figuraven distingits personalitats de la Savoia francesa, es dirigiren al Restaurant Miramar, on foren obsequiats amb un esplèndid banquet, al final del qual es joves dansaren amb l'animació i alegria pròpia de l'acte.

La feliç parella sortirà en viatge de noces ve a diverses ciutats d'Europa.

Els desitgem una eterna lluna de mel.

Una nova institució benèfica catalana

Havent estat aprovats pel governador civil els Estatuts de «Pro-Infancia-Institució benèfica per a Colònies de nens pobres», s'ha procedit a la seva constitució, amb la següent Junta directiva:

President, Miquel Coma de Calva; vice-president, Lluís de Bonis i Llorens Otero; secretari general, Pau Roldán; prever; tresorer, Josep Casals; comptador, Josep Batalla; vocals, Antoni Brullia, Josep Pagès i Jaume Piers.

Molte assessor, doctor Antoni Salvat Navarro, catedràtic de la Facultat de Medicina, i auxiliar, doctor Antoni Fabregues.

La finalitat de l'Associació és benèfica i catalana, però al marge de tot partidisme; i acollirà en son si els nens pobres, de nostres germans de l'europa castellana que viuen a Catalunya, considerant així que s'eviten prejudicis, i així es practica la veritable caritat.

Es varen prendre els següents acords:

Nomenar presidents honoraris els distingits esposos Josep Clerra Volà i Maria Dolores Gúys, pel seu generós i espontani oferiment de la seva finca de «Can Llobet de Santa Perpètua de Moguda», per a la instal·lació de les colònies, i fer extensiva la mateixa distinció a Josep Chueca i Jaume Torral, per les seves ardues aportacions.

Per constar en acta el profund agraïment al doctor Antoni Salvat Navarro i doctor Antoni Fabregues, pel seu altruisme professional.

Celebrar una tombola a benefici de les Colònies, comptant ja amb l'autorització del governador, a la sala de concerts dels Magatzems de Música de Casa Ribes. La inauguració serà la diada de Corpus, a dos quarts de dotze del matí, i per major llum, hi actuaran la il·lustre actriu Carme Díaz i el notable cantant Marc Redondo. La tombola continuarà les tres tardes següents, de sis a vuit, amb la col·laboració de renomats artistes.

Per constar en acta la gratitud al Comitè organitzador de la tombola, i a tots els caritatius donants.

I finalment, comunicar a les autoritats de Santa Perpètua de Moguda, la constitució i oferiment de la Institució, i notificar-los que el proper estiu les Colònies s'instal·laran a la finca de Can Llobet, de la mateixa població.

Els conflictes socials

CONFLICTES RESOLTS

Al Govern Civil foren facilitades les notes següents:

El conflicte que existia entre els treballadors de «Metales y Platería Ribera, S. A.» d'aquesta ciutat, i els seus 300 obrers, ha quedat satisfactoriament resolt, per la intervenció d'aquest Govern Civil.

Altre conflicte que també s'ha solucionat, degut a les gestions del senyor Company, ha estat la vana dels obrers de la casa Pirelli, en la seva fabrica a Manresa.

Per l'eficac intervenció del senyor Company, ha estat solucionat satisfactoriament el plec sostingut pel Sindicat Unió de Treballadors de Martorell amb l'entitat patronal Vitolica Comarcal de l'esmentada població. Així s'ha evitat la vaga que tenien anunciada els del Sindicat.

Degut a la intervenció del governador, ha quedat solucionada la vaga plantejada pels treballadors de la fabrica dels senyors Amat i Companyia, d'Hospitalet.

Musicals

L'ORQUESTRA SIMFONICA DE MADRID AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

La vinguda de la famosa orquestra madrilenya a la nostra ciutat, anunciada fa dies com a probable, pot donar-se ara com a cosa segura. Aquesta magnífica orquestra, amb el seu mestre Arbós, que durant una plà d'anys seguits, donà inoblidables sèries de concerts al Palau de la Música Catalana, s'havia vist privada de fer-ho durant un llarg període per la impossibilitat de presentar-se davant el públic barceloní amb l'efectivitat de tots els seus components; l'autoritat superior no permetia que es desplaçessin de Madrid per a executar a Barcelona els seus acostumats programes, abundosos d'obres modernes per a gran orquestra. Enguany, gràcies al canvi de règim, l'Orquestra Simfònica de Madrid vindrà completíssima i donarà quatre concerts: els dies 13, 14, 16 i 17 del present mes de juny. Estan a punt de publicar-se els interessants programes, i l'abonament serà obert a partir de demà, a la Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, 54, de quatre a set de la tarda.

Festa al Col·legi d'Agents Comercials

Dissabte a la tarda, va tenir lloc el solemne acte de clausura del primer curs de 1931 i repartiment de certificats d'estudi als alumnes de l'Institut Tecnològic de Venedors i Col·legi d'Agents Comercials.

L'acte, revestit una extraordinària importància i hi varen assistir les autoritats.

Necrològica

S'han celebrat a la parroquia del Sant Esperit de la ciutat de Terrassa solemnes funerals en sufragi del jove senyor Lluís Benet i Vancells, fill del nostre respectable amic el doctor Josep Benet i germà del nostre company Rafael Benet.

Aquests pietosos sufragis han constituït una gran manifestació de dol. El temple del Sant Esperit s'a omplert de gom a gom, figurant entre la concurrència nòrdides representacions de totes les classes socials, car en totes elles gaudí la família Benet de generals i arrelades simpaties.

Rebi la família Benet l'expressió més sincera del nostre condol per la pèrdua que ha tingut.

Una família que no pot marxar a l'Argentina

Dissabte, quan es disposava a embarcar una família en el transatlàntic «Conte Rosso», per a marxar a l'Argentina, fou detingut perquè entre el marit i l'esposa portaven unes 7.000 pessetes, import dels estalvis que s'emportaven amb motiu d'anar a viure a aquell país. S'els posà a disposició del delegat de Finances, per considerar-los incursos en les disposicions que castiguen l'emigració de capitals.

Avui el marit, acompanyat dels senyors Samblancat i Sanjaun, anà a veure el governador per explicar-li que l'objecte seu no era exportar capitals sinó emportar-se els diners que tenia i que considerava necessaris per assegurar les contingències del viatge de quatre persones.

Com que se li apoderaren dels bitllets, ha quedat sense diners per a pagar l'hotel on s'estatja.

Intent de vaga de taxistes

Ahí, a la tarda, un grup de taxistes, per a procestar de la competència que els fa la Companyia d'automòbils als serveis de futbol i braus, es dedicaren a obstrucció el trànsit i a no prestar servei.

Assabentat del fet el governador senyor Company, es dirigí al lloc de l'incident i dirigí la paraula als taxistes, fent-los veure la necessitat de no crear conflictes al règim. Els taxistes deposaren llur actitud i continuaren el servei.

Es deia que l'actitud dels taxistes obedia a haver-se's dit que el Sindicat havia donat l'ordre de vaga, cosa que no s'ha confirmat.

Els Goigs a Catalunya

— Han sortit els Goigs quaresmals que es canten en l'església de la Mare de Déu del Carme, de Vilafranca del Penedès.

La llitza és de mossèn Lluís Vinyes, i la tonada de mossèn Josep Masdeu.

Són a la venda a la llibreria Editorial Poliglota.

Conferència de Josep M. Tallada sobre economia dels combustibles

Com a conferència final del curs sobre Combustibles organitzat per la Societat de Química de Catalunya, dimarts vinent, a les set de la tarda, l'enginyer i director de «Crédit i Docs», Sr. Josep M. Tallada, parlarà del tema «Els combustibles del punt de vista econòmic», a l'estatge de la dita entitat organitzadora (Llibria, 7, principal).

Després de les quatre conferències d'ordre tècnic que han descaabellat els senyors Charles Berthelot, Alexandre Homèdeu i Josep Pasco, la del senyor Josep M. Tallada constituirà un interessant coronament d'aquest curs, puix que no hi ha pas possibilitat de donar un resum del problema dels combustibles sense tenir en compte l'aspecte econòmic que dominí els altres.

La Societat de Química de Catalunya invita a aquesta conferència tots aquells que han seguit el curs i, a més, els qui vulguin escoltar l'exposició del senyor Tallada sobre el tema de tanta actualitat com és l'annunciat.

El senyor Berthelot, qui, com és sabut, ha vingut a Barcelona per a prendre part en aquest curs, estigüé dissabte, acompanyat de la seva esposa i elements dirigents de la Societat de Química de Catalunya, a Montserrat, on foren atesos gentilment. Hom els mostrà la Biblioteca i el Museu.

Ahí, amb l'expressió de les 245 de la tarda, retornaren a llur país, altament complaguts de les atencions de què han estat objecte.

Feixistes contra catòlics

AUGMENTA LA TIVANTOR D'ACTES RELIGIOSOS SUSPESOS

Ciutat del Vaticà, 30. — Ahir hom creia fermament que s'anava a acabar les polèmiques i que cessarien els incidents entre catòlics i feixistes, ja fos començant pel cantó italià, o bé pel part del Vaticà.

Per això, en tenir-se coneixement de les mesures preses pel Vaticà, tals com la suspensió de la Missió del Lligat pontífex de Padua i la del Congrés Eucarístic de Roma, la sorpresa ha estat enorme.

Al Vaticà es diu que si la Missió del Lligat pontífex de Padua ha estat suspesa és perquè no és possible d'administre que a Roma mateix es cometin abusos contra Crist i contra el Papa.

D'altra banda, es diu que els incidents ocorreguts a províncies entre catòlics i feixistes han estat de caràcter greu.

Als cercles romans s'ignora si han quedat trencades les relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i el Govern italià, però el cert és que el Nunci de Sa Santatad no és rebut pel cap del Govern italià i que l'ambaixador italià no té l'hàbitual con-

tacte amb els alts dignataris del Vaticà.

El cert és que, pràcticament, l'acció diplomàtica està suspesa. Als esmentats cercles, ha corregut el rumor que quatre associacions que formen l'Acció catòlica — Homes catòlics, Dones catòliques, Universitaris catòlics i Joves catòlics — seran dissoltes. — Fabra.

DIVERSES NOVES

Roma, 30. — El Lavoro Fascista, demana que el Vaticà desautoritzi els elements directius de l'Associació Catòlica. — Fabra.

Ciutat de Avicà, 30. — El Papa ha rebut aquesta tarda a les seves habitacions, els elements directius de l'Acció Catòlica, i el Nunci en el Quirinal.

L'«Observatore Romano» publica una nova llista dels incidents ocorreguts a diversos punt d'Itàlia, especialment a Gènova, Milà i Venècia. — Fabra.

Roma, 30. — S'annuncia que tots els Circles de les Joventuts catòliques, han estat visitats per la policia, els quals, després d'efectuar els registres, els han clausurat.

S'annuncia que la Lliga Pontífica de Padua ha estat suspesa.

També s'annuncia que el Congrés Eucarístic de Roma no arribarà a celebrar-se. — Fabra.

Obituari

ENTERRAMENTS

Carme Hernández i Mota, Hospital Clínic.

Rafael Roda i Botey, Comerç, 33. A un quart de dotze.

Maria Alodet i Espinos, Asil Parc. A les deu.

Joana Molins i Abante, M. Aguiló, núm. 128. A les onze.

Joanquina Soler i Vagué, Cortis Catalanes, 482. A dos quarts d'onze.

Montserrat Vives i Esteve, Sagüés, núm. 40. A les vuit.

Josep Valverde i de Paco, Hospital de l'Esperança. A les vuit.

Ramona Gramunt i Vilamora, Pintor Tapiró, 9. A les deu.

Dolores Prat i Soler, Septimània, núm. 21. A les deu.

Melchor Falió i Brunet, Montalegre, 5. A les nou.

Remel Oliva i Igués, Mozart, 13. A les vuit.

Avell Janer i Achard, Margenat, núm. 16. A les cinc.

Secunda Sanjaun i Padrines, Lope de Vega, 18. A les quatre.

Francisca Lleonor i Gilbert, Cremat Gran, 10. A dos quarts de quatre.

Maria Carme París Maynés de García Nieto, Mori el 25 del corrent. Demà, a dos quarts d'onze, a la Casa de Caritat i misses a Sant Pere de les Puel·les, Santa Anna, Sant Francesc, Mercè, Bonanova, Pilar, Roser, Jesuïtes, Mercedaris, Franciscans, Reparadores, Carmelites, Redentoristes, Dominics i Caputxins.

Antoni Boix, Llines vidu de Maria Valls i de Teresa Rabadà, Mori el 25 de maig. Demà, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume i misses a les parroquies de Molins de Rey i La Roca.

Carles Carbó i Ortiz, Mori el 26 de maig. Demà, a les deu al Pilar.

Pelegrí Bori Masó, Mori el 18 de maig. Demà, a dos quarts d'onze, a Sant Vicens i de Sarrí.

Josep Pons i Rabadà, prev. Demà, a les 10, al Sanatori de l'Esperit Sant.

El govern provisional de la República

Recomanació als minaires asturians

Oviedo, 30. — El governador civil ha rebut un telegrama del ministre de la Governació, pregonant-li que arribi a conèixer el seu desig que acatin les decisions del govern fins que es reunixin les Corts que resoldran sobre les reclamacions formulades.

Complint aquest prec, el governador ha transmès el telegrama al sindicat Unió, pregonant-li prudència.

Sembla ésser que el Sindicat està disposat a declarar la vaga per al pròxim dilluns.

Si el govern hagués derogat el decret de la dictadura augmentant les vuit hores del treball a les mines, haurien estat esperats.

El sindicat miner ha dit als seus afiliats que no secundin la vaga i que no tolerarà concòcions fetes per a impedir el treball.

El capità general de Burgos indisposat

Vitoria, 30. — Estant al despatx del governador el capità general, es va sentir indisposat de sobte i es va sotmetre a un examen mèdic.

En un automòbil fou traslladat al seu domicili, on fou assistit per un metge militar.

La indisposició de la va impedir de marxar a Pamplona.

Sembla que la malaltia ha estat motivada per la fatiga que li ha produït l'intens treball d'aquests dies passant revista a les casernes de la regió.

La vaga de San Sebastián

San Sebastián, 30. — Al sindicat «La Unión», de Pasajes, es reuniren els vaguesos pesquers, autoritzats pel governador militar.

Acordaren acceptar el laude del Govern per a la resolució del conflicte.

Assistiren a l'acte 800 vaguesos. Aquests entraren al local amb gran real, malgrat la seguretat que els donava la policia que cap d'ells no seria detingut.

La discussió fou molt breu.

Alguns tractaren de parlar sobre la llibertat dels detinguts, però el representant de l'autoritat els ho privà.

S'ha nomenat una comissió d'obres per a tractar amb una altra d'armadors i veure d'arribar a una solució abans de la intervenció del Govern.

Es celebrà una reunió d'autoritats en la qual s'acordà l'alcament de l'estat de guerra, llevat de Lezo, Renier, Pasajes i San Sebastián.

Per a l'autonomia castellana

Valladolid, 30. — A la Diputació Provincial s'ha celebrat una reunió per a tractar de l'autonomia castellana.

Hi han concorregut representacions oficials dels centres docents i econòmics, i s'ha designat una comissió encarregada de redactar l'avantprojecte que es presentarà a la pròxima Assemblea Nacional.

Millora del menjar dels presos

Madrid, 30. — Dilluns vinent quedarà implantat, a totes les presons espanyoles, el nou menjar dels reclusos, augmentat per la senyoreta Victoria Kent en un cinquanta per cent sobre el preu actual.

A l'objecte que amb l'adquisició d'articles alimenticios i amb el lliurament del pa s'eviti tot motiu de possible censura, s'ha disposat que hi concorri, per torn, dos oficials i un reclus.

Querella contra uns magistrats

Madrid, 30. — La querella presentada contra el president de l'Audiència Territorial de Madrid i tres magistrats més ha estat acceptada.

Un d'aquests magistrats ja és mort i els altres dos són jubilat.

Admesa la querella pel ple del Tribunal Suprem, es procedirà immediatament a processar els senyors Eusebio León Ramos, president de l'Audiència Territorial de Madrid, i Carlos Usano i Joan Arnet, magistrats.

L'exportació del vi a França

Madrid, 30. — Aquest matí s'ha celebrat al Circ de la Unió Mercantil una assemblea vitivinícola per a tractar principalment de les relacions comercials amb França.

Han estat aprovades diverses conclusions que seran elevades al Go-

vern, entre les quals figuren les següents:

Que el Govern espanyol insisteixi en el que fa referència a les negociacions comercials franco-espanyoles a mantenir les posicions exposades als Guberns successius per les entitats vitivinícoles des de l'onzè d'octubre considerant, a més d'urgent, necessitat reformar el decret del 22 de juliol amb l'adopció de noves mesures duaneres i aranzels contra els articles francesos que envaeixen encara el nostre mercat, com a justificada resposta a les repetides agressions contra els nostres vins, culminades amb la puja dels drets a 50 francs el dia primer del passat mes d'abril.

Pel que fa al mercat interior, proposen que siguin suprimits els impostos municipals i provincials sobre el vi i que llur substitució es porti als pròxims pressupostos.

Que es rebaixin els transports terrestres i marítims unificats en els primers les tarifes per tona i quilòmetre i imposant a les companyies de cabotatge en el sebon el preu mitjà dels nolis que regeixen a Europa.

Per últim, solliciten que davant els anuncis d'una possible estructuració federal de l'Estat Espanyol, l'Assemblea creu oportú cridar l'atenció del Govern perquè als estatus regionals no es permeti gravar els productes del país en quantia superior a la fixada en la Llei Econòmica comuna, evitant així el tractat de fronteres dintre la pròpia patria.

Mesures extraordinàries per a evitar l'evasió de capitals

Madrid, 30. — El ministre de Finances facilità avui als periodistes còpia del Decret que apareixerà demà a la Gaceta relatiu a impedir l'evasió de capitals.

El decret, digué el senyor Prieto —va signat pel president del Govern provisional i els ministres de Governació, Comunicacions i Finances.

Es proposa del Govern no romandre impassible davant l'evasió de capitals que, amb gravíssim dany per a l'economia nacional i no escassa pèrdua per als propis exportadors, s'efectua a impuls de certa ceguesa política o per temors injustificats i amb objecte de contrariar la dintre dels límits possibles, és precis ratificar la vigència de disposicions prohibitives dictades ja fa temps i completar-les amb altres i donar a totes el màxim de vigor i aguejar les sancions.

Per tot l'exposat, el Govern Provisional de la República decreta:

«Artículo primero. Queda prohibido:

- 1.º La adquisición de valores mobiliarios extranjeros no admitidos a cotización en las Bolsas oficiales de España, salvo aquellas emisiones que hubieran sido puestas en circulación en el interior del país con autorización del Gobierno.
- 2.º La compra de divisas en el extranjero remesando pesetas desde España, salvo lo dispuesto en el número cuatro del presente artículo.
- 3.º La posesión de divisas extranjeras por la Banca privada.
- 4.º La exportación de oro, plata en moneda, billetes del Banco de España y extranjeros en cantidad superior a 5.000 pesetas, y en la forma y alcance con lo que prohibe la real orden del 11 de octubre de 1930 y la orden ministerial de 17 de mayo actual.
- 5.º El envío, por giro postal internacional, de cantidades superiores a 1.000 pesetas o en fracciones de tales envíos al sólo efecto de exceder dicho límite.
- 6.º La apertura de créditos en pesetas con garantía de divisas oro.
- 7.º La especulación el futuro, por persona o entidad que no se dedique habitualmente al tráfico o elaboración de las mercancías de que se trate.
- 8.º Las transferencias a plazas extranjeras de divisas que no hayan sido adquiridas conforme a las disposiciones de esta Ordenanza.
- 9.º La salida del territorio español de títulos de la Deuda pública, de valores mobiliarios de toda clase y de los resguardos de depósito de unos y otros.
- 10.º El segundo sobre operaciones de correo certificado que cubra un valor que excede de cincuenta pesetas oro.

Artículo segundo. — Requieren previa autorización:

- 1.º La adquisición de inmuebles sitos en el extranjero.
- 2.º La aportación de capital español a negocios establecidos en el extranjero.
- 3.º La apertura de créditos en pe-

setas a favor de extranjeros o españoles residentes en el extranjero.

4.º La retención de divisas por los exportadores de mercancías procedentes de España, pasados los ocho días siguientes a su cobro y la retención de iguales divisas, pasados el mismo plazo procedente de cobro de cupones de valores extranjeros o cualquier otro concepto.

5.º La constitución, renovación y liquidación de dobles en moneda extranjera.

6.º La pignoración de bonos oro en garantía de préstamos concedidos por el Tesoro, conforme a lo dispuesto en la Real orden de 24 de junio de 1930.

7.º La constitución y amortización de créditos oro otorgados en el extranjero a particulares o entidades residentes a España.

8.º La adquisición de divisas para gastos de turismo en el extranjero cuando su importe exceda de cinco mil pesetas.

9.º El pago de diferencias en contra como resolución de operaciones de compra de mercancías extranjeras a plazo, hechas por comerciantes e industriales que se dediquen habitualmente al tráfico o elaboración de las mercancías de que se trate. Se demostrará la habitualidad mediante el pago de la contribución industrial correspondiente. Cuando se trate de empresas que tributen solamente por utilidades la habitualidad se demostrará mediante los estatutos y libros oficiales de contabilidad.

10. Las divisas a plazos.

11. Las entregas de pesetas para ser acreditadas en cuentas de subditos o entidades españolas residentes en el extranjero.

12. Los documentos de giro librados en el extranjero a cargo de personas que no sean comerciantes o industriales.

13. La salida de cheques o cualquier otro documento de crédito expedido en el extranjero en divisas nacionales o extranjeras.

14. El pago de todo cheque librado por cuenta de particulares con domicilio español a cargo de bancos o banqueros operantes en España si ha sido negociado en el extranjero.

La Cámara de Compensación adoptará todas las medidas conducentes al riguroso cumplimiento de este apartado, cuidando escrupulosamente de que los cheques de las condiciones enunciadas en el párrafo anterior, estén previamente autorizados.

Artículo tercero. — La autorización otorgada para cualquiera de los casos del artículo anterior se entenderá caducada si no se hiciera uso de la misma en los ocho días hábiles siguientes a su concesión.

Artículo cuarto. — La autorización a que se refiere el número seis del artículo segundo se concederá cuando el importe del préstamo sea destinado a la cancelación de dobles o de créditos en el extranjero provocados por la suscripción al empréstito de bonos oro de Tesorería.

Artículo quinto. — El Centro oficial de Contratación de Moneda tendrá como función propia la concesión de las autorizaciones prescritas por el artículo segundo.

Artículo sexto. — Las solicitudes de autorización serán presentadas al Centro oficial, bien directamente por los peticionarios o por sus Bancos o banqueros.

Artículo séptimo. — El Centro las otorgará siempre que a su juicio exista causa bastante, denegándolas cuando se trate simplemente de una especulación.

Los acuerdos se tomarán con mayoría de votos.

En caso de empate, se elevará el asunto a la decisión del ministro de Hacienda.

De los acuerdos se dará también traslado al interesado o a su banquero o representante, a dicho Centro y a la Inspección.

Artículo octavo. — Continuarán centralizadas en el Centro oficial de contratación de monedas, las operaciones de divisas con el extranjero, al contado y a plazos.

Artículo noveno. — El capital de rotación del mencionado centro lo aportarán por mitad el Tesoro y el Banco de España. Si resultaran diferencias líquidas en más o en menos, al término de la gestión se repartirán por igual entre el Tesoro y el Banco, sin perjuicio de lo dispuesto en la base séptima, párrafo 4.º, artículo 1.º de la Ley de ordenación bancaria.

La contabilidad del Centro oficial de contratación de monedas se llevará a favor de extranjeros o españoles residentes en el extranjero.

La liquidación y formalización de gastos y productos se hará mensualmente, mediante la oportuna cuenta de las operaciones realizadas.

El Centro oficial de contratación de divisas tendrá a su cargo la recepción de divisas de los exportadores de España, pasados los ocho días siguientes a su cobro y la retención de iguales divisas, pasados el mismo plazo procedente de cobro de cupones de valores extranjeros o cualquier otro concepto.

La Banca privada no podrá operar directamente con el extranjero.

Tampoco podrán establecer relaciones de compra-venta de divisas unos Bancos con otros, ni compensarse entre sí, ni compensarse dentro de un mismo Banco las operaciones de compra con las de venta. Toda oferta o demanda de divisas que se produzca en el mercado español deberá ser trasladada por la Banca privada al Centro oficial de contratación de divisas.

Artículo 11.º Todo el que suscriba o devuelva al peticionario, estampando en el mismo un sello que diga: «Utilizado en la compra de divisas», nombre del Banco, lugar y fecha.

Artículo 12.º Todas las demandas y ofertas se dirigirán al Centro oficial de contratación según costumbre corriente en Banca y serán atendidas asimismo en la forma habitual en ésta. Las demandas y ofertas que se dirigiesen de España al extranjero tendrán que formularse precisamente en una de las tardes, siendo recomendable siempre que se efectúen con la mayor anticipación posible a la hora del cierre. Los sábados deberán los Bancos peticionarios realizar los pedidos. Fuera de estas horas el Centro podrá discrecionalmente aceptar las operaciones que convenga.

Artículo 13.º El Centro oficial de Contratación de Monedas, publicará diariamente los cambios máximos y mínimos o, en su caso, los cambios únicos a que se haya operado en España.

Artículo 14.º Se suspenderá hasta nueva disposición el servicio postal internacional de expedición de valores declarados.

Artículo 15.º Se suspenderá hasta nueva disposición el servicio postal internacional de expedición de valores declarados.

Artículo 16.º Las oficinas del servicio de Correos podrán rechazar aquellos certificados que por su peso y volumen indujeran a sospechar que sus contenidos infrinjan las disposiciones a que se refiere este decreto.

Artículo 17.º Se castigará como delitos o faltas de contrabando, según el principal de las operaciones, las infracciones a lo dispuesto en los artículos anteriores.

El engaño o falsedad en las declaraciones o documentos que sirvan de base a las operaciones a que se refiere este decreto, además de la responsabilidad común quedarán sujetos a las sanciones penales del mismo.

Artículo 18.º Las infracciones consignadas en el artículo anterior, se castigarán según la prescripción de la legislación vigente en materia de contrabando.

Artículo 19.º Sin perjuicio de las sanciones a que se refieren los artículos anteriores, los infractores, a las disposiciones de este decreto, serán puestos a la disposición del ministro de la Gobernación, quedando sometidos a las medidas de dicha auto-

ridad que, por sí o por sus delegados, adopte el uso de las atribuciones excepcionales de que está investido el Gobierno Provisional de la República.

DE LA INSPECCION Y LA INVESTIGACION

Artículo 20.º Continuará funcionando la oficina inspectora del mercado, integrada por profesores mercantiles al servicio de la Hacienda y domiciliada en el Banco de España.

Artículo 21.º Esta oficina procurará la inspección del mercado, al objeto de vigilar la observancia de las normas precedentes. Si perjuicio del traslado de acuerdos que le pasen al Centro oficial, tendrá el derecho de petición de datos al mismo, al servicio de estudios del Banco de España, a la Banca privada y a las oficinas encargadas del servicio de giro postal internacional.

Artículo 22.º Al efecto de verificar los datos podrá reclamar de los Bancos y banqueros y particulares los comprobantes de las respectivas operaciones. La oficina inspectora tendrá facultad para pedir a los Bancos informes confidenciales cuando la suma de divisas pedidas a título de gastos personales resultaran excesivas, dando cuenta con las debidas reservas al Centro Oficial, si la importancia del caso lo aconsejara.

Artículo 23.º La Oficina Inspectora actuará en provincias por medio de los profesores mercantiles de las respectivas Delegaciones de Hacienda.

Artículo 24.º Los profesores mercantiles levantarán acta razonada de las infracciones descubiertas, debiendo firmar también el infractor o su representante, o en su defecto, dos testigos. Las actas se elevarán al Delegado de Hacienda de la provincia, dando cuenta a la Oficina Inspectora de Madrid. Por el Delegado se decretará a la Junta Administrativa, la cual tramitará y fallará el expediente conforme sus normas rituales.

Artículo 25.º Auxiliarán a los funcionarios del cuerpo de aduanas y del de carabineros aun dentro del recinto de las dependencias en que éstos actúen, los funcionarios pertenecientes a los cuerpos de vigilancia y seguridad.

ESTADISTICA

Artículo 26.º La Central de cada establecimiento bancario remitirá todos los sábados al servicio de estudios del Banco de España dos estados resúmenes conforme al detalle de los anexos B) y C). Estos estados resúmenes contendrán asimismo los datos referentes a las sucursales de cada Banco.

Artículo 27.º El Centro regulador remitirá también a dicho servicio un resumen de las autorizaciones acordadas durante la semana. Cuando los sábados, a que se refiere este artículo, que el anterior fuesen festivos se entenderá que la obligación viene en el día laborable inmediato anterior.

Artículo 28.º El citado servicio se encargará de sistematizar e interpretar el conjunto de los datos estadísticos a cuyo efecto quedará autorizado para reclamar las ampliaciones necesarias de cualquiera clase de organismos públicos o bancarios.

DISPOSICIONES FINALES

A) Las dudas que se susciten sobre la aplicación o interpretación de la presente ordenanza, deberán ser objeto de consulta por la Banca o por los particulares al Centro Oficial.

B) Cuando las circunstancias extraordinarias lo aconsejen, el ministro de Hacienda podrá declarar la inaplicabilidad y la aplicación de algunas de estas disposiciones a título singular.

C) Quedan derogadas cuantas disposiciones se opongan a la presente Ordenanza.

Disturbi promogut per un nen

Madrid, 30. — A la glorieta d'Atocha un noieta invia una religiosa a que dones un visca a la República.

Accedí la monja, i donà també un visca a la religió. Aquest visca no va agradar al noi, i va insultar la monja, la qual cosa determinà que una dona que passava per allí sortís en defensa de la religiosa, però com que el noi es revelà contra l'esmentada dona, aquesta el bufetejà.

La gent s'acumulà i començà a circular l'espectacle que una monja havia maltractat un noieta.

Els ànims s'excitaren i es va promoure un escàndol fenomenal. La força pública es va veure obligada a intervenir per a protegir la religiosa i la dona, i les acompanyà fins a l'Hotel Nacional.

Davant d'aquest Hotel es congrega una gran gentada que amenaçava amb assaltar l'establiment.

Es donà avis immediatament a l'autoritat i aconduïren els guardies d'assalt, els quals aconseguiren desfogar els volants de l'Hotel.

Les dues dones i el noi, protegits pels guardies, foren portats a la Comissaria.

Comandaments militars

Madrid, 30. — S'ha concedit a l'Infanteria els següents comandaments:

Coronels. — Don Antoni Velasco, al regiment número 30 de nova creació i don Wenceslau Serra, a la primera mitja brigada de Muntanya (Bilbao).

Funcis coronels. — Don Antoni García Cánovas, al batalló de Muntanya número 1; don Antoni Fernández, al batalló de Muntanya número 4; don Joaquim Ortiz de Zárate, al batalló de Muntanya número 6 i don Josep Delgado Toro, al batalló de Muntanya número 8.

Les vagues de Sevilla resoltes

Sevilla, 30. — El governador civil ha dit que s'havia solucionat la vaga del personal del mar i que quedava pendent la del personal que presta els seus serveis al port.

No obstant, aquesta tarda ha quedat també solucionada aquesta darrera.

Afegí el governador civil, que no trameia delegats seus als pobles de la provincia en els quals se celebraran eleccions el vinent diumenge.

Tambe va donar compte que ha començat la campanya moralitzadora, imposant multes a les mestres de cases de mala nota en les quals acullen subjectes degenerats.

Es proposa també acabar amb la venda de fascicles pornogràfics.

Alcalá Zamora parla de les eleccions

Madrid, 30. — El senyor Alcalá Zamora abandonà la Presidència a dos quarts de nou del vespre. En sortir manifestà als periodistes que havia estat buscant antecedents de convocatòries de Corts i consultant especialment les de les Corts de 1869 i 1873.

Un periodista li preguntà si ja havia estat assenyalada la data d'obertura de les Corts. El president contestà que això dependria de les dades en que se celebrarien les eleccions.

«No està ja fixat el dia 23 de juny?», li preguntaren.

«Sí, contestà. La data del 23 de juny per a les eleccions i la del dia 5 de juliol per a les segones eleccions allí on sigui aplicable».

S'han vingut invocant «afegí» com a model de rapidesa, les Corts de l'any 1869, però nosaltres anem a les eleccions amb cinc setmanes d'avançatge en la convocatòria i prop de dos mesos en la reunió.

Afegí que l'assumpte del Decret de Convocatòria no es tractarà probablement al Consell de dilluns vinent, sinó al del dimecres.

El senyor Alcalá Zamora pregà als periodistes queessin constar als seus diaris que és tal el nombre de cartes que rebent sobre el problema religiós i sobre les ordes monàstiques, que es veu en la impossibilitat de contestar-les.

No es tracta tan sols de missatges o comunicacions col·lectives, sinó de cartes individuals, algunes de les quals són iguals, no solament en el text, sinó fins i tot escrites per la mateixa mà.

El nombre excessiu no permet al meu secretari despatxar-les tal com jo voldria.

Així pot servir d'avis als que m'escriuen sobre assumptes particulars, perquè no els estranyi el retard en la contestació, perquè el meu secretari no té materialment temps per obrir les cartes rebudes.

Malgrat tot, totom pot estar segur que les cartes es van ordenant i classificant convenientment.

Totes s'aniran arxivant perquè el Govern pugui, en el moment oportú, tenir a la seva disposició els antecedents relatius als problemes de què s'ocupa.

Entrevista de Melquíades Alvarez i Lerroux

Madrid, 30. — Avui han celebrat una detinguda conferència els Srs. Melquíades Alvarez i Lerroux.

A les set de la tarda es presentà el ministre d'Estat al domicili del Sr. Alvarez, i l'entrevista durà prop d'una hora.

Parlant després amb l'ex-president del Congrés, aquest negà tota importància política a la conversació que havia tingut amb el Sr. Lerroux.

El Sr. Alvarez digué que el ministre l'havia anat a visitar per tal de veure com es trobava de salut. Es clar, afegí, que parlarem dels problemes polítics pendents i de les dificultats que s'han presentat aquests últims dies.

Més tard, el Sr. Alvarez, en la seva tertúlia del casino de Madrid, feu grans elogis del Sr. Lerroux com a governant i es mostrà partidari d'anar com més aviat millor a les Corts.

Constituents, adhuc si fos precis avançant la data una dies.

El Sr. Alvarez anirà del 12 al 14 a Oviedo, on es proposa assistir a diversos actes polítics a Astúries i començar a passar en pràctica alguns punts del seu programa.

Hom preguntà al Sr. Alvarez si en algun dels actes continuaria l'oració interrompuda al Palau, i contestà que no ho creia possible, puix que no es considerava capaç de reconstituir-la.

Actitud del Partit Republicà Radical Socialista

Madrid, 30. — Al final de la sessió del partit Republicà Radical Socialista, el president anuncià que anava a llegir una ponència sobre la posició del partit a les Corts Constituents, perquè pogués ésser estudiada.

Els punts principals de la ponència són:

«Confirmar el dret de la propietat proclamant constitucionalment el domini imminent de la nació.

Les fonts de riquesa han d'ésser intervingudes pels Estats regionals, en la forma i situació que considerin convenient, sigui individual, col·lectiva o comunal, segons l'Estat ho decideixi.

Definició de la funció social de la propietat i el treball com a font de riquesa.

Abolició de tots els censos que gravin la petita propietat de la terra.

L'ensenyança única laica, obligatòria i igualitària.

Expropiació efectiva dels latifundis i lliurament de les propietats als cultadors, ja siguin constituïts en Sindicats per a l'explotació col·lectiva, o en usufruct individual per a formar els patrimonis familiars.

Actitud de les forces d'aquest partit a les Corts, la qual es fixarà en un congrés, especial extraordinari que es convocarà a l'efecte.

Seràn ponents del congrés els diputats electes del partit, els quals procediran a redactar els dictàmens on es defineix l'ideari i la doctrina constitucional de les forces.

A l'objecte que els projectes siguin obra de col·laboració del partit es concedirà dret a tots els afiliats per a formular, particularment o col·lectivament, proposicions concretes i racionals, adreçades al Comitè Executiu nacional.

Seguidament es procedirà a la votació per a nomenar el Comitè i resultà electe Alvar de Albornoz, amb 47.699 vots.

Marcel·lí Domingo, 44.115; Eduard Orera i Gasset, 12.342; Ferran Varlen, 36.165; Josep Salmeron, 34.074; Lluís Orozco, 29.073; Gordon Ordaz, 27.013.

Generals que es retiren

Madrid, 30. — A més dels vuit títols generals els noms dels quals anticipem acollits al Decret sobre retirs, figuren en el Decret que demà inserirà el «Diario Oficial», els següents generals de divisió:

Senyors Joan Moscoso, Dalmir Rodríguez Pele, Joan de la Penya, Frederic Souza, Manuel López de Roda, Nicolás Rodríguez Arias, Lluís de León, Pere Verdugo, Pau Rodríguez García i Joaquín Gay.

Generals de brigada. — Senyors Fernando Urruela, Ceferi Pérez Fernández, Josep Castro Vazquez, Fernando Rich, Teófil Sanz, Salvador Salinas, Artur Lezcano, Enric Colaso, Josep Fernández Martín, Francesc Merry, Simó Sarasa, Lluís Valls Cabanillas, Eduard García Fuentes, Ignasi Añón, Manuel García, Vicents Valderrama, Joan de Micohe, Angel Morales Reinoso, Fernando Martínez Romero, Lluís Guzmán, Miquel Manella, Carles Batlle, Felip Danyla, Guillem Camacho, Alfred Kindelán

El govern de la Generalitat de Catalunya

Declaracions del senyor Macià

El President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, ha fet a la "Fulla Oficial", les declaracions següents:

«Els que observem amb serenitat les manifestacions de la nostra massa ciutadana, es donen compte que per damunt de totes les inquietuds personals existeix la força invencible d'un sentiment col·lectiu que vol consolidar la República i les llibertats de Catalunya en una obra de cordial col·laboració de tothom. Es veu ben clar que el poble d'ara ha sortit amb un nou esperit de les tristes experiències d'ahir, i sap que les humilitats dels poders després de la destrucció de la seva institució, únicament són possibles quan manca a la consciència popular la cohesió d'un viu ideal comú.

Si heu assistit a les reunions populars dels darrers dies i heu volgut sentir amb tota la seva puresa els batecs del cor de la massa, hauréu comprovat com vibra d'emoció i d'esperança cada vegada que es parla d'una obra de govern, que exigeixi totes les abdicacions d'interès particular davant les necessitats supremes d'interès general d'aquestes hores històriques.

Però, als mateixos temps, els que ens trobem al primer lloc del govern, tenim la percepció igualment clara que alguns fragments dispersos de l'opinió pública, esmampats per la grandesa de l'obra a fer, es tanquen dins la closca dels seus prejudicis i desconfien del sentiment popular i no es posa al servei immediat dels seus desigs parciais. Sentiments religiosos que se senten estrepitiosament d'un viu anhèl de llibertat de consciència; temors irreflexius de ruïna de la riquesa pública en moments de revisió i d'estudi de l'estructura econòmica del país; impaciències injustificades per exigir la satisfacció urgent de reivindicacions socials que nosaltres també sentim, i protestes partidistes dintre l'ordenació de l'exercici dels drets polítics. Tots aquests i altres reflexos semblants d'un pasat vergonyós de desconfiança de l'ànima col·lectiva, entrebanquen sovint els primers passos de la nova República, i fora inútil voler negar-los. Però encara que siguin inevitables, val la pena que ningú no hi doni major transcendència de la que realment tenen.

Per la manera com es manifesta i es manté viu el sentiment de donar establiment a l'obra ciutadana d'interès comú, podem estar ben segurs que cap factor d'agitació, per ample que sembl i per fort que es cregui, no aconseguirà desbarbar el treball que tenim començant, i que, pel damunt de tot, acabarem de construir definitivament un poble. No he cregut mai en la necessitat ni en l'eficàcia de la coacció i de la força per imposar als altres la nostra voluntat; però he cregut sempre que quan la voluntat de tot un poble disposat a viure està en peu, no hi ha ningú, al partit, ni a casa, ni estament, que pugui posar-se a dominar-la.

Am aquesta convicció, que és una fe, convindo tothom a fer l'efort necessari per a mantenir el mateix estat d'esperit que el dia gloriós de la proclamació de la República. Podem tenir en front els inadaptats, però no tenim enemics. Farem entre tots l'obra de tots, amb la serenitat, la tenacitat i el temps que calguin, sense precipitació ni retard, declarant-hi al cap i a la fi, que la República i les llibertats catalanes poden ésser un fet definitiu més que com a un resultat de la col·laboració de tots, és un compromís d'honor, que la generació nostra complirà sense desmai, el no deixar la feina per les generacions de demà. I el preu d'aquest compromís és l'efort d'ofegar, amb l'exaltació permanent del nostre sentiment de poble, qualsevol intent — que, vingui d'on vingui, serà sempre passatger — de voler deturar un sol minut la decisió inquebrantable de la nostra voluntat catalana ansiosa de llibertat.

Les eleccions municipals de diumenge

Al Govern Civil han facilitat la següent nota sobre els resultats de les eleccions municipals de diumenge: «Navàs i Malgrat: Triomf rotund de les esquerres catalanes i minoria de dretes.

Sant Cugat del Vallès: Triomf rotund de les Esquerres Catalanes.

La Garriga: 6 Esquerres Catalanes i 4 Partits Catalànists i Republicans.

Vic: Triomf Esquerra Catalana.

Arnyans de Munt: 7 republicans i 4 indefinits.

Capellades: Esquerra Catalana.

Cardener: Centre Republicà Autonomista, 3; Cassal Català, 3; i Radical, 1.

Canet: Partit Catalànista Republicà, 4; Esquerra Republicana Catalana, 2; Radical Socialista, 2; i Catalànistes, 2.

Sant Vicenç dels Horts: Majories Republicanes Federals i minories Republicanes Socialistes.

Vilovi: Triomf de les Esquerres.

Esplugues: 7 Esquerres Republicanes i 2 Republicans Catalans i 1 Radical.

Sant Martí de Tous: 9 Esquerres Republicanes.

Sant Boy de Llobregat: Catalànistes Republicans, 12 i Lliga, 4.

Argenteu: Conjunció Republicana Obrera Rabassaire, 5.

Pollença: Triomf de les Esquerres Republicanes.

Vallgorriana, Sitges i Igualada: Esquerra Catalana, triomf rotund.

Sant Fost de Capençelles: 6 Catalànistes Republicans i 2 Republicans.

Santa Perpètua de la Moguda: Triomf de la candidatura Republicana Federal.

Esparreguera, Montornès i Cabriels: Tots Esquerres Catalanes.

Tordera: 6 Republicans i 5 Monàrquics (7).

Vilassar de Dalt: Tots Republicans Catalans.

Calaf de Mar: 6 Republicans, 4 Socialistes, 2 Catòlics i 2 Independents.

Taradell: 3 Republicans Independents i 2 Republicans d'Esquerra.

Llíria del Vallès: 6 Centre Republicà Federal i 3 indefinits.

Sant Vicenç de Llivaneres: 8 Republicans.

Sant Vicenç de Castellet i Corbera

Tots Esquerres Catalanes.

Gavà: Tots Republicans.

Torrevalld: Granada: Tots Esquerres Republicanes.

Mariorrells: 6 Esquerres Republicanes i 3 Republicans Catalànists.

Pineda: Tots Republicans Federals.

Sant Sadurn de Noya: Tots Republicans.

Capellades: 3 Republicans, 1 Regionalista, 1 Jaumista.

Piera: 6 Esquerres Catalanes i 5 Dretes Republicanes Catalanes.

A la Generalitat s'han rebut telègrams de diferents pobles, donant compte de les eleccions de regidors, celebrades diumenge.

A la secretaria de premsa han dit als periodistes que no hi havia resultats oficials, si bé es podia dir que havien constituït un triomf per a les esquerres.

Els actes de «Catalunya Vella» de Vil·la

El pròxim dijous diada de Corpus, es celebrerà a Vil·la l'acte d'inaugurar el nou local social, l'antiga entitat «Catalunya Vella», que fou clausurada per la Dictadura.

Invitada per a assistir-hi la Lliga Regionalista, ha delegat la seva representació en el que fou candidat a Cortes pel districte de Castelletors, senyor Josep Maria Blanc i Romeu.

El senyor Roig i Bergadà es retira a la vida privada

El senyor Roig i Bergadà ha adreçat la carta següent al senyor Alcaia Zamora:

«Sr. D. Sr. don Niceto Alcaia Zamora.

Estimadíssim president: No podia yo sospitar que el ingreso en el partido que usted acudilla, de algunos demócratas, entre los cuales me cuento, procedentes de la disuelta izquierda liberal, fuera tan fieramente combatido en ciertos sectores del republicanismo español. Pensé, por el contrario, que todas las fuerzas de idearios avanzados lo recibirían con simpatía, toda vez que significaba, con mi sola excepción, la aportación a la causa republicana de elementos de indiscutible valor.

No ha sido así. Agrupaciones y periódicos de abolengo republicano lo han censurado con la mayor dureza, atribuyéndolo, no al deseo de ayudar lealmente a la consolidación del nuevo régimen, sino a móviles de conveniencia personal.

Por lo que a mí respecta, dando a esta censura toda la importancia que tiene, me apresuro a responder a ella con la irrevocable determinación de apartarme de toda intervención en la política activa.

No me siento con vocación para desempeñar el desastroso papel de huésped molesto.

Tengo, además, la seguridad de que aquí, en Cataluña, en donde aquella censura se ha manifestado también, mi modesto concurso a los amigos de usted, en vez de serles útil les resultaría perjudicial.

En estas condiciones, un sentimiento de elemental delicadeza me señala el camino a seguir: el del retraimiento. Lo sigo sin vacilar.

Cuento usted siempre con mi gratitud por las bondades que me ha dispensado.

Suyo afmo. amigo y s. s. q. e. s. m., J. ROIG I BERGADÀ.

Banquet-homenaje a Rafael Campalans

Disabte, a la nit, a l'Hotel Orient tingué lloc el banquet-homenaje a Rafael Campalans, amb motiu de la seva darrera conferència a Madrid.

A la presidència, acompanyant l'homenaje, vèterem els senyors Roviralta, Joaquim Xirau, Josep Xirau, Viladomat, Grant i Sala, Vidal Rosell, Giralt, el governador i Lluhi Valls, en representació de l'Alcalde, i Serra Moret, en representació de Francesc Macià.

A l'hora dels brindis parlaren, enaltint tots les qualitats de l'homenajeat, i cada un dels dels punts de vista de la seva significació, els senyors Coll i Masaguer, Forment, Rodon, Viladomat, Mira, Xirau, Grant i Sala, Giralt, Lluhi Valls, Campalans, Tronçosa i Serra i Moret.

Es llegiren, també, un nombre d'adhesions.

Després, el senyor Campalans clogué els discursos. Agraí les frases amables i s'estengué en consideracions polítiques, des del seu punt de vista particular.

H'aguà molts aplaudiments.

Els assistents foren uns 400.

L'Oninó

Dijous, dia 4, reapareixerà el diari «L'Oninó», òrgan periodístic d'Esquerra Republicana de Catalunya.

«L'Oninó», en reprendre la seva publicació, sortirà a l'editor el diputat a la Generalitat, senyor Antoni Xirau, i a la Redacció i Administració estan instal·lades a la Plaça de Catalunya, 6, principal.

L'activitat d'Unió Catalana

«Unió Catalana» entra ara en un període de gran activitat. En aquests moments transcendents per la vida política de Catalunya, ha cregut que seria d'un interès extraordinari publicar un llibre en el qual es recollissin els més importants projectes d'Estatuts d'autonomia, juntament amb constitucions de tipus federal i d'Europan. El llibre constarà de tres parts prolongades d'un apèndix.

En la primera part s'estudien els antecedents de tipus federatius i Espanya. En la segona, els diversos projectes d'Estatuts de Catalunya. I en la tercera, les Constitucions federals i Estatuts de nacionalitats europees després de la guerra. A l'apèndix hi ha diversos projectes federals i estatuts autonòmics. Aquest volum sortirà a mitjans d'aquesta setmana.

Prepara també, Unió Catalana, una sèrie de conferències per tal d'estudiar les Constitucions de diversos pobles d'Europa. Dintre pocs dies es donarà també una conferència sobre la crisi de la pesseta, tema de breu la crisi de la pesseta, tema de breu la crisi de la pesseta, tema de breu la crisi de la pesseta.

La setmana vinent serà estudiada també en una altra conferència, la qüestió del blat, i, entre els actes interessants

La Junta de Beneficència

Sota la presidència del governador es va reunir dissabte la Junta de Beneficència, després de la reorganització de què ha estat objecte.

Els conflictes socials.

Dissabte, a les vuit del vespre el Sr. Macià va rebre els periodistes i es limità a comunicar-los que continuaven les gestions prop de patrons i obrers per tal de veure si es pot solucionar el conflicte del port.

La impressió del senyor Macià és optimista. Va dir que les petites coses que durant el dia d'ahir van ocórrer no tenien importància, puix que eren degudes a què no hi havia hagut temps de circular les ordres corresponents.

L'Aplec Catalanista de Manresa.

Ens preguen la publicació de la nota següent:

Es reuneix a la Unió Catalanista, convocats per la dita entitat, per a parlar de l'organització dels actes que se celebraran a Manresa el dia 7 del vinent mes de juny, amb motiu de la commemoració que l'Ajuntament d'aquella ciutat pensa celebrar a honor de les «Bases de Manresa», primer i inicial programa de reivindicacions catalanes, els representants del Partit Catalanista Republicà, Esquerra Republicana de Catalunya, «Palestra», Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i Unió Catalanista, conjuntament amb el senyor Llorenç Parramon, representant de l'Ajuntament de Manresa.

S'acordà invitar a l'organització i col·laboració dels actes en projecte d'altres diferents sectors del moviment polític i cultural català.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

La Junta de Beneficència

Sota la presidència del governador es va reunir dissabte la Junta de Beneficència, després de la reorganització de què ha estat objecte.

Els conflictes socials.

Dissabte, a les vuit del vespre el Sr. Macià va rebre els periodistes i es limità a comunicar-los que continuaven les gestions prop de patrons i obrers per tal de veure si es pot solucionar el conflicte del port.

La impressió del senyor Macià és optimista. Va dir que les petites coses que durant el dia d'ahir van ocórrer no tenien importància, puix que eren degudes a què no hi havia hagut temps de circular les ordres corresponents.

L'Aplec Catalanista de Manresa.

Ens preguen la publicació de la nota següent:

Es reuneix a la Unió Catalanista, convocats per la dita entitat, per a parlar de l'organització dels actes que se celebraran a Manresa el dia 7 del vinent mes de juny, amb motiu de la commemoració que l'Ajuntament d'aquella ciutat pensa celebrar a honor de les «Bases de Manresa», primer i inicial programa de reivindicacions catalanes, els representants del Partit Catalanista Republicà, Esquerra Republicana de Catalunya, «Palestra», Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i Unió Catalanista, conjuntament amb el senyor Llorenç Parramon, representant de l'Ajuntament de Manresa.

S'acordà invitar a l'organització i col·laboració dels actes en projecte d'altres diferents sectors del moviment polític i cultural català.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instrucció Pública.

Excm. senyor Marcel·lí Domingo, ministre d'Instr

DARRERES INFORMACIONS

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set hores del dia primer de juny de 1931.

A Castella, illes de Còrsega i Sardenya es troben dos centres de màxima pressió, que donen lloc a un clar i vents fríjols a Andalusia, València, Aragó i Centre d'Espanya i un, i bon temps, amb cel clar a la costa Blava l'altra.

S'observa una zona plujosa a Escandinàvia i costes d'Escòcia, degut a les baixes pressions situades al nord d'Europa.

A les Illes Açores existeix un altre mínim baromètric que probablement avançarà envers el nostre continent.

Estat del temps a Catalunya a les vuit hores

A la conca de Tremp, Ribagorça i Urgell, el cel està completament clar.

Per tota la resta de Catalunya s'observa alguna nebulositat a les comarques de Barcelona, Girona i Nord de Lleida, i de nou l'itres per metre quadrat la quantitat d'aigua recollida a Ribes.

La temperatura màxima d'ahir fou de 25 graus a Serós, i la mínima d'avui de zero graus al llac Estançent.

Aniversari del matrimoni de Don Alfons

Fontenlleu, 1. — Els ex-sobirans espanyols celebraren ahir amb una senzilla cerimònia religiosa, el 25 aniversari del seu casament.

Don Alfons marxarà demà, segurament cap a Londres, en companyia d'una de les filles. — Fabra.

Els petroliis nord-americans. — El ministre de Finances és optimista respecte el canvi. — Per evitar l'encariment de la vida. — Una nota

Madrid, 1. — Un periodista ha preguntat al ministre de Finances si és veritat que hi ha alguna negociació amb elements nord-americans respecte al subministre de petroliis a la C.A.M.P.S.A.

El senyor Prieto ha contestat que directament no es realitza cap negociació, però que en aquest afur insisteix i nalló que va declarar anteriorment, és a dir, que el Ministeri de Finances està sempre disposat a tractar amb tots, sense cap distinció, per tal que sigu sense intermedis.

En aquest cas, és possible que els punts de vista dels grans trucs col·lectius amb els que el ministre té sobre la matèria.

Se li ha demanat la seva impressió sobre la marxa del canvi, i el senyor Prieto s'ha manifestat optimista, puix creu que aquesta alça exagerada ha de tenir un caràcter transitori.

De totes maneres — ha dit — aquesta tarda sotmetré al Govern el problema del canvi per tal d'evitar per tots els mitjans necessaris la possibilitat de l'encariment de la vida com a conseqüència de les cotitzacions. Si és precis impedirem la sortida de productes alimenticis.

Després ha facilitat als periodistes la següent nota:

«Procurando la coordinació de dos fuerzas financieras opuestas, como son las exigencias del mercado interior reclamando dinero y las del cambio de la peseta que demanda una contracción, el ministro de Hacienda se reserva el ejercicio de un doble control en el caso de que aumentara la circulación financiera.

El balance del Banco de España del sábado último aparece con una cifra de 5.196.504.150 pesetas, es decir, sin haber rebasado la de 5.200.000.000.

El ministro podrá oponer el veto teniendo en cuenta esta última cifra.

Reservándose de este modo la ejecución de la política de crédito para el caso de que ésta saliera de límites poco prudentes y en las operaciones que no respondiesen a necesidades verdaderamente comerciales.

También ha manifestado el ministro que si las circunstancias lo aconsejaren hará el manejo del tipo de descuento l'ús que cregui convenient, d'acord amb el Banc d'Espanya.

Moviments a l'exèrcit

Madrid, 1. — El ministre de la Guerra ha manifestat als periodistes que no tenia notícies per a comunicar-les.

Unicament s'ha disposat que la tercera brigada d'infanteria, amb un regiment a Granada i un altre a Sevilla, tingui la plana major a Granada en lloc de Sevilla.

Borsa oficial de Comerç

TANCA DE LA TARDA

Interior 4 % A. 61'50
Exterior 4 % A. 61'75
Amort 5 % 1920. 71'00
1922. 70'25
1925. 75'75

1927 sense imp. 89'50
amb imp. 73'25
3 % 1928. 80'00
5 % 1929. 135'00

Bons Or 8 per 100. 135'00

Obligacions

Ajuntament 1906 B. 64'50
1921 6 %. 65'00
1923 5 %. 65'00
Exposició. 65'00

Bons Reforma. 65'00

Jaixa d'Emissions.

Provincials 6 %
Crèdit Local 6 %
2èdies Argentines.

Costa Rica. 168'00
1ª primera sèrie. 58'50
2ª segona. 57'50
3ª tercera. 60'00

Pamplona. 57'75

Almansa 4 %
Especial 6 %
Valencians 5 %

Alacant primera hipoteca. 56'50
Sèrie C. 61'50
Sèrie F. 78'50
Sèrie H. 83'00
Sèrie I. 88'00

Andalusos 1ª Sèrie 3 %
2ª Sèrie 3 %
Tramvies de Barcelona 6 %
F. C. Transversal 6 %
C. H. A. D. E. 6 %

Bons Catalans Gas 6 %
Bons Energia Elèctrica 6 %
La Hispania Suïssa 6 %
Llum i Força de Llewant 6 %
C. Espanyola Petrolis 6 %

Accions comptat

F. C. a grans pendents.
Funicular de Montjuich.
Transmediterrània.
S. A. Cros
Telefónica Nacional 7 %
ordinàries.
Pref. C. Gral. del Suro.
Ord. >

BANCA NONELL

Canvi - Valors - Cupons - Girs
RAMBLA DEL CENTRE, 16

Que la quarta, amb un regimne t a Algecires i un altre a Màlaga, tingui la plana major a Màlaga, en lloc d'Algecires.

Que l'onzena tingui a Burgos la plana major.

El regimne núm. 3, de guarnició a Santander, amb un batalló a Santander.

Analogament a això disposat per a la reorganització dels cosos a la primera regió, s'ha ordenat res pecte als de la sisena, que els regiments d'infanteria de les brigades 11 i 12 es constitueixin en la següent forma:

Regiment número 23, Santander, amb els actuals 23 i 32.

Regiment núm. 30, Burgos, amb els actuals 29 i 44.

Regiment núm. 14, Pamplona, amb els actuals 14 i 29.

Regiment núm. 24, Logroño, amb els actuals 24 i 39.

Els quatre batallons de la segona brigada de muntanya s'organitzaran de la següent manera:

Núm. 4, Bilbao, amb l'actual regiment número 43.

Número 8, Vitòria, amb el regiment número 27.

Número 1, Pamplona, amb el regiment número 7.

I el batalló de muntanya també amb el número 7.

Estella, amb el batalló actual.

Els dos regiments de la tercera brigada de cavalleria es reorganitzaran així:

Número 6, Vitòria, amb els actuals 24 i 13.

Número 4, Burgos, amb els actuals 4 i 17.

Els dos regiments d'artilleria lleugera amb els números 11, Burgos, i 12, Logroño, es reorganitzaran, respectivament, amb els actuals 11 i 13.

El regiment de muntanya número 2, Vitòria, figura amb el mateix número.

El nou regiment d'artilleria a peu, número 3, San Sebastián, es formarà amb els actuals 6, San Sebastián, i 5, Oca.

Per a l'organització ciclista es dictaran ordres.

Visites

al ministre d'Estat

Madrid, 1. — El ministre d'Estat ha rebut l'ambaixador de Cuba, els mil-

BORSA DE BARCELONA

29 DE MAIG DE 1931

VALORS A TERME

Sessió de la tarda, a Borsa: (Canvis de casació.) Nords 70'00, Banc de Catalunya 90'00, Colonial 71'00, Mines Rif 72'00, Filipines 340'00, Explosius 23'00, Felgueras 73'00, Aeri Montserrat 41'00, Petrolis 56'00, Fords 214'00.

INFORMACIO DE CANVIS DE MONEDES ESTRANGERES FACILITADA PEL C. O. G. M. DE MADRID

Francs, 46'25; suïssos, 228'30; belgues, 163'90; lliures, 57'25; lres, 61'60; dòlars, 11'75; marcs or, 2'795.

El resultat de les eleccions a la província de Madrid

Madrid, 1. — Al Govern civil de Madrid han facilitat els següents resultats electorals a l'esmentada província:

31 republicans; 60 socialistes; 19 republicans-socialistes; 150 radicals; 7 republicans independents; 6 de socialistes; 94 dreta liberal republicana; l'agrupació «Al Servei de la República»; 3 obrers independents; 11 fedelials republicans; 6 agraris republicans.

Fanten els resultats de tres pobles. A Arganda i a Torrejón de Ardzaz es repetirà l'elecció.

La tornada del ministre de Marina

Madrid, 1. — El ministre de Marina h aretornat aquest matí del seu viatge a La Corunya i al El Ferrol.

Incident electoral

Madrid, 1. — S'ha manifestat que a l'elecció de Torrejón de Ardzaz ocorregué un incident.

En presentar-se a votar el senyor Sedano es va produir un aldarull. El governador el feu detenir perquè cregué que era el promotor.

Aclarides les causes es decretà la llibertat.

Les disposicions sobre la defensa del tresor artístic

Madrid, 1. — El director d'Art ha manifestat que ningú no ha d'inquietar-se per la recent disposició sobre la defensa del tresor artístic.

Si alguna obra és retirada de la casa on avui es conserva, serà sempre amb caràcter provisional i allà on es rebí serà guardada en qualitat de dipòsit i per a restaurar-la si fos necessari.

El senyor Urriola es proposa suggerir al ministre d'Instrucció pública la creació d'un teatre nacional.

També es proposa reformar la Junta i el cos d'arxivers, i organitzar els serveis de fotòscopia als arxius i biblioteques de l'Estat.

El comte de Romanones manifesta la seva confiança en el Govern provisional de la República

Madrid, 1. — El comte de Romanones h a manifestat que hi ha que tenir confiança en el Govern.

No l'intranquil·litza l'alça d'alguna divisa estrangera, perquè el Govern realitza una política sensata, en la qual no s'adverteixen malversacions i es troba orientada amb austeritat.

A més, té confiança en la capacitat del senyor Prieto.

Al seu judici el que passa és degut a un antipatriòtic afany d'especulació i a un probable pessimisme i rezel, contra tot el qual s'ha de procedir amb energia.

Creu que el comunisme mal serà una força important, perquè contra ell està el caràcter espanyol i la situació geogràfica, però és partidari d'una modificació en el règim de la propietat de la terra.

No s'ocupa de política, ni dels preparatius electorals.

Quan vegi el decret a la «Gaceta», i subratlla aquestes paraules, farà el que cregui el seu deure.

mentrestant creu que el patriotisme obliga a quedar-se a Espanya.

El ministre d'Economia parla de la situació de la pesseta

Madrid, 1. — En rebre el ministre d'Economia els periodistes ha fet un lleuger comentari sobre la baixa de la nostra moneda, atribuint-la a especulacions de les grans companyies petrolíferes i a l'aument de la circulació fiduciària que no existeix en realitat, car únicament s'ha fet perquè els billetes no circulen.

Ha mostrat els seus optimisme dient que l'anomalia cessarà aviat, sobretot quan els possessors de billetes es convencin que no han de continuar tenint-los guardats.

Ha afegit que durant la seva estada a Barcelona havia estat en contacte amb les entitats productores i econòmiques d'importància, les quals li havien demostrat llur gran optimisme, que pensen exterioritzar aviat, per a la qual cosa estan en relació amb les de tot Espanya, davant del president del Consell, fent una demostració important, tant per la mitjanat com pel nombre d'aquestes entitats.

Es proposen expressar llur adhesió al Govern, la serenoritat amb que veuen la situació i llur impressió que aviat quedaran resolts els problemes.

Aquesta visita de les entitats econòmiques no podrà efectuar-se fins a l'últim de setmana, car es vol que la representació sigui nombrosa. I no podrà organitzar-se fins passats uns dies.

Ha afegit el senyor Nicolau que el problema de la baixa de la moneda crea un conflicte en l'exportació, car si bé la baixa sempre és un element favorable per a ella, existeix l'avantatge que surt amb gran pèrdua les primeres matèries i les substàncies alimentícies. En aquest aspecte haurà d'intervenir el Govern a fi de procurar evitar-lo.

D'aquest assumpte em ronocho donar compte a l'últim tard al Consell.

S'ha d'atnir a una restricció en l'exportació de primeres matèries intensificant l'exportació dels productes elaborats.

A contribució d'atnir que s'està prenent de resoldre el problema del blat que creu que no té en fons la importància que s'ha dit.

Es veu que en alguns llocs es

ven a preus diferents als de taxa, però això no hi ha comprovació oficial. Les notícies que es tenen són de caràcter oficial.

L'única manera d'evitar això és efectuar les vendes a cases solvents ja que els intermediaris que hi ha són generalment intermediaris que s'aprofiten de les necessitats d'alguns petits agricultors que no tenen mitjans econòmics per a resistir a vendre i cobren uns preus poc remuneradors.

Es vigilarà el compliment de la taxa i es procurar donar sortida als stocks que ara existeixen i quan es tindrà més dades oficials es demostrarà que és fals tot el que s'ha dit respecte la importació de blat.

El que hi ha és que en virtut d'una autorització de l'any 1929, entrà una quantitat extraordinària de blat i el que ara es fa és donar sortida a la resta d'aquella importació, el qual produeix el mal estat d'alguns agricultors espanyols que es troben allunyats dels centres de consum, pel qual matiu s'encareix el producte amb transport.

El que puc dir és que no hi ha ara importació i que el blat estranger que es consumeix procedeix de la resta d'ella partida entrada en el dit any 1929.

De totes maneres, estem buscant el mitjà de donar sortida al dit producte.

Les notícies rebudes acusen per a la collita de blat actual, una analogia amb la de l'any anterior, puix s'ha conreat aproximadament la mateixa extensió de terreny. Unicament en algunes comarques sembla que la collita s'ha perdut el que farà que la total sigui quelcom inferior a la de l'any anterior.

Hi ha la creença — continuà manifestant el ministre — de que l'Estat és qui ha de resoldre aquests conflictes i s'ha d'anar endagant els processos, s'ho resolduin.

Per això fa falta una organització duetes perquè, com a primers intencians, s'ha d'aconseguir les coses canviaran d'aspecte, puix amb un esforç directament realitzat pels interessats, podrien tenir solució molts aspectes relacionats amb aquest problema.

Terminà dient el senyor Nicolau que està terminant la revisió de decrets de la Dintenda relatius al seu ministeri i que pensava portar-ne alguns al Consell d'aquesta tarda.

Han visitat al ministre d'Economia per a lluirar-li les conclusions aprovades en assemblea, els viticultors i exportadors de vi.

Notícies de les eleccions

Madrid, 1. — Es rebren notícies de totes les províncies donant compte d'haver-se celebrat les eleccions parcials.

A la majoria han triomfat els candidats de la conjunció republicano-socialista, havent-se portat els restants llocs els altres partits republicans.

Més incidents electorals. — Un mort

Badajoz, 1. — A la Puebla de Calzada, un grup de veïns protestà a l'alcalde de les coaccions que se li atribuïen a les eleccions.

Pou requerida la presència de ja benemèrita en defensa de l'alcalde, al qual li prengueren la vara.

Es foren diversos disparis i resultà ferit Manuel Soto, el qual va morir en ingressar a l'hospital.

Sis ferits durant les eleccions

San Sebastián, 1. — Durant les eleccions esdevingueren incidents a Tolosa i resultaren sis ferits.

Es trencaren dues urnes.

Homenatge a vells republicans

Valladolid, 1. — Al teatre de l'Aia República s'ha celebrat un acte en homenatge als republicans del segle passat senyors Macías, Pícaros, Taladriz i Muro.

Per assistir a l'acte, arribaren de Madrid el sots-secretari i el director d'Administració local.

A dos quarts de dotze va organitzar-se una manifestació cívica integrada per alguns milers de persones que es dirigiren als centres catòlics i civils, on el sots-secretari de Finances pronuncià un discurs i acte seguir es diposaren flors a les tombes dels il·lustres republicans.

A migdia es celebrà un banquet al qual assistiren les autoritats. Es pronunciaren discursos.

A la nit retornaren els expedicionaris a Madrid.

Franco a Logronyo

Logroño, 1. — Diumenge va arribar a l'aeròdrom de Recajo el comandant Franco. El rebé el personal d'aviació que va obsequiar-lo amb un lunch.

Al migdia oferiren un dinar a les autoritats i a la tarda va assistir a un partit de futbol. Fou ovacionat.

Un mort

Granada, 2. — Ha mort, en un sanatori, Ferran Mostares, protagonista dels successos d'Atares la nit del 15 de maig, en els quals hi hagué cinc morts.

La vaga de Pasajes

San Sebastián, 1. — En l'assemblea celebrada diumenge pels pescadors de Pasajes, acordaren no entrar al treball i esperar l'arbitratge del Govern.

Els liberals republicans de Saragossa

Saragossa, 1. — Se celebrà l'assemblea de la Dreta Liberal Republicana.

Entre grans aplaudiments es llegí un telegrama del senyor Ossorio i Gallardo demanant als seus amics que es sumin a la dreta liberal republicana i dient que ell no ho fa per motius de delicadesa personal.

L'assemblea aprovà els estatuts reorganitzant l'entitat.

A la tarda se celebrà un acte de propaganda en el qual intervingueren diversos oradors de Madrid.

El feixisme contra l'Església

UN IMPORTANT DISCURS DEL SANT PARE. — NINGU NO POT PRIVAR QUE EL BISBE DE ROMA AIXEQUI LA SEVA VEU. — ELS FRUITS DE L'EDUCACIO FEIXISTA ANTICRISTIANA I ANTIDIVIL

Ciutat del Vaticà, 1. — El Papa en rebre els alumnes de l'Institut Pius XI dels Salesians, ha pronunciat un important discurs, en el qual, entre altres coses ha dit:

«La vostra visita és agradable i dolça al nostre cor en aquesta hora tan trista, la més trista entre les més tristes de la nostra vida. Uo ho diem en la nostra qualitat de pare i de Bisbe de Roma?»

Veniu a consolar-nos a la tarda del dia que ha vist la violència brutal alçar el que ens és més car, l'Acció Catòlica, en el seu èlit, o en la joventut.

Tenim, naturalment, el dret i el deure d'invocar un tractat i un concordat, ja ha estat entaulades gestions diplomàtiques, però res pot privar al Bisbe de Roma d'aixecar la seva veu.

Se'ns pot demanar la nostra opinió, però de cap manera el nostre silenci.

Fabra.

Ciutat del Vaticà, 1. — El Sant Pare es referí ahir als greus incidents que vénen desenrotllant-se per part dels feixistes contra la clerecia i els catòlics.

«Insistim — digué — a les primeres manifestacions del fruit d'una educació que és l'antidivil de l'educació cristiana i de l'educació civil i que crea omentament odís, irreverències i violències.

El Papa sostingué el dret i el deure de reivindicar els drets que li conferí el Concordat, i censurà la campanya de premsa que es fa contra l'Acció Catòlica.

Una veritable tempesta d'invasions, confessions i segrestaments, ha batut sobre Itàlia, però en aquestes hores tot el món, sap com som tractats. — Fabra.

ELS CARDENALS GRANTITO DE BELMONT, GASPARRI I LAURENTI, PROTESTEN EN NOM DE TOTS ELS CARDENALS. — LES ENTITATS RELIGIOSES CLAUSURADES

Ciutat del Vaticà, 1. — Els Cardenals Granitoli, Belmonte, Gasparri i Laurenti, visitant ahir el Sant Pare, per a en nom dels Cardenals, Bisbes, Cardenals-sacerdots i cardenals-diaques, protestar de la violenta campanya desencadenada a Itàlia, contra l'Acció Catòlica i contra la persona del Sant Pare.

Als cirkels religiosos existeix l'impressió que les entitats religioses clausurades, seran novament obertes per les autoritats feixistes, encara que paulatinament. — Fabra.

LA POLICIA HA CLAUSURAT TOTS ELS CIRCLOS DE JOVENTUTS CATALIQUES DE ROMA. — VIOLACIO DE L'EXTRATERRITORIALITAT DE LA CIUTAT VATICANA.

Roma, 1. — La policia procedí ahir a clausurar per ordre superior, tots els Cirkels de Joventut Catòlics de Roma. Les portes dels locals en què aquells estaven estatjats, foren segellats, després d'haver-se fet un inventari de tots els documents i llibres trobats a llurs interiors. La clausura és temporal i prop de cada Cirkel tancat governativament, hi ha una guàrdia policia.

Entre les societats clausurades n'hi ha una domiciliada al Palau ocupat antigament pel Vicari del Papa a Roma, que gaudeix del privilegi d'extraterritorialitat, segons els termes del Concordat entre Itàlia i el Vaticà.

El Govern ha enviat a tots els prefectes, ordres autoritzant-los a disoldre les societats catòliques, hi ho creuen necessari per al manteniment de l'ordre.

Vista de la Perruqueria que els senyors Antoni i Josep tenen instal·lada al Passeig de Gràcia, 21, entresol

heranis, formen una espècie urbana molt particular, el naixement i desenvolupament de la qual — de vegades la mort obceca a l'leis determinades. En estudiar aquestes lleis, es podrà veure com Jules Romains l'ha encertada en fundar Donogoo.

El naixement de les ciutats-bolet és, per definició, d'una rapidesa que no es pot concebre en la nostra vella Europa. De vegades se'n sap la data exacta: Johannesburg, la metropoli sudafricana, nasqué el 20 de setembre de 1886. Mac Gregor, al Texas «va veure operar-se la seva formació en algunes hores», es pot dir en l'espai d'un dia... L'emplaçament de la ciutat, conta un demògraf, era escollit un matí. Els seus terrenys eren dividits en lots, amb els tracés dels carrers i places, i amb una rapidesa incalculable se'n efectuava la venda... Al mateix temps, apareixien damunt la prada grans carromats que portaven cases desmuntables de fusta. Ràpidament es descregaven les cases i s'excaraven els fonaments... Un mes més tard s'hil·lucava un diari, «The Palmdesler».

Irlandès; s'hi parla fins marselles. Però en realitat, França és la que, en aquesta èxodo, ofereix els menor, contingents: les petites famílies franceses culiven l'amor de la llar, la por de l'expatriació. Ha passat el temps en què un Champlain fundava Onabes, i fins aquell en què Tartarin fundava Port Tarasó.

Les «causes» que presideixen l'eclosió de les viles-bolet són triples: econòmiques, polítiques, psicològiques. Les més, celebres ciutats exuberants procedeixen de les causes «econòmiques», i més especialment de la descoberta d'un jaciment. L'or, de tots els temps, ha estat el gran mòbil humà; les ciutats-bolet tenen en ell l'ur més bella rna d'esser: el metall groc es troba a l'origen dels més bells tipus: San Francisco, Johannesburg.

Pel juliol de 1847, San Francisco no tenia més que quatre cents cinquanta nous habitants; era un petit establiment sense la menor importància, a la vora d'una badia en la qual desembocava el riu Sacramento. Pel febrer de 1848, l'atzar féu que es notés en un afluent del riu una partícula d'or. Els secrets d'a-

del tipus Miami, o de Califòrnia, del tipus Long-Beach.

L'establiment d'indústries especialitzades engendra, de vegades, una ciutat. Pittsburgh no és gaire cosa més que una immensa fàbrica metal·lúrgica. Minneapolis, anomenada «the flour city», la ciutat de la farina, i la seva germana bessona, Saint Paul, establen veritables sarris de farineres. Detroit és la ciutat de l'automòbil, el qual ha fet l'extraordinària fortuna d'aquesta ciutat. Chicago deu en part la seva posició de reina de les indústries de l'escorçador i preparació de carns. Los Angeles, des de 1920 deu el seu prodigiós impuls al cinema, que ha trobat sota el cel blau de Califòrnia una llum crua i en les seves muntanyes, els seus deserts, la seva verdor, decoracions de meravella.

Es, en fi, de vegades, l'obertura de sortides noves la que provoca el naixement de les ciutats exuberants. Els punts de contacte entre dues vies fèrries, entre una línia de ferrocarril i la costa, devenen de pressa aglomeracions, de vegades, considerables. Djibuti, Casablanca, Vancouver, en són testimonis. San Lluís, als Estats Units, no és quasi altra cosa que una immensa plaça giravoltant. Omaha es troba en el Central Pacific Railroad (Chicago-San Francisco), i no deu el seu naixement sinó a que el president Lincoln decidí de fer passar la línia per un punt de la frontera oest del Iowa, que aleshores hom no podia designar sinó per precisions cartogràfiques: «a point opposite section 26, township 15, north of the range 12, east of the 6th principal meridian in the State Nebraska». (Un punt en front de la secció 16, terrenys públics 15, nord de l'espai 12, est del sisè principal meridià a l'est de Nebraska). I heus ací definida Omaha que l'any 1920 tenia uns 200.000 habitants.

La més bella mostra de ciutat-bolet nascuda en una via fèrria és, segurament, el grup urbà del Puget Sound, a l'extrem nord-oest dels Estats Units (Estat de Washington). Pel juliol de 1883, a la vora d'aquella badia profunda, dominada pels turons coberts de pins, fou acabada la construcció del Northern Pacific; en aquest país inculte i salvatge, el ferrocarril hi portava la vida. Seattle i Tacoma es feren immenses ciutats amb una rapidesa tal, que el creixement d'aquestes dues ciutats pot passar fins a Amèrica, com un fenomen poc comú. Lloc d'importació, d'exportació, d'escala entre el Japó i l'Àfrica, Seattle ha pres una importància desmesurada. La ciutat, atribuïnt-se sense escrúpols, segons el costum americà, tot el que es troba en un radi de cent milles, s'ufanava en 1927 de comptar més de 132.000 habitants.

En altres indrets és un tràfic exclusivament marítim que ha fet néixer les ciutats. Així ha passat amb Dakar, que, amb la seva rada segura, ha esdevingut el gran port d'escala en la ruta de l'Amèrica del Sud, el punt on les companyies de navegació s'aprovisionen d'aigua, queviures, carbó i olis pesats. O bé, encara, l'obertura de vies navegables la que porta la vida al desert: Buffalo, Cleveland, Chicago, Detroit no han conegut llurs millors impulsos demogràfics fins al dia que els canals que uniren l'Hudson al llac Erie, el llac Erie a l'Ohio, el Mississipi al llac Michigan, donaren als Grans Llacs possibilitats d'una activitat productiva.

Més artificials encara que les ciutats d'origen econòmic, les d'origen «polític» presenten, amb tot, menys capacitats de desenvolupament. Els sobirans, més tard les repúbliques,

han tingut acció a construir-se capitals. Però el Gran creà de soca a arrel Sant Petersburg. Comptava realitzar un port que permetés a Rússia d'exportar els seus productes per la Mar Bàltica i una ciutatella que seria una amenaça constant per a Suècia: a més, a més, veia en la seva futura capital un mitjà d'acostar-se a Europa, de la qual és possible que somnès la conquesta. L'elecció del lloc no era, no obstant, gaire propícia per a un establiment humà: no hi havia allí més que el petit fort de Nyamz; al volt tot era un immens aiguamoll absolutament impracticable. Inútil i desert, humit i malsà; tanpar durant el curt estiu d'aquells climes, estany pelat durant l'hivern, i tot l'any, diu Voltaire, «infestat de llons i órcs». El país no semblava pas ésser fet per als homes. El tsar s'obstinà en la seva decisió. Tracà ell mateix el pla del de la ciutat, del nord, de la font, de la mar. El 27 de maig de 1703, a les seves ordres, milers de països llatins, moscovites, tatars, finlandesos, calmuks i cosacs, transportats, a Petersburg, es posaren a fer la naturalesa. Les pedres del fort de Nyamz donaren els primers materials de construcció; s'acabaren les selves; s'extingiren els pantans, s'alcaren dics; es traçaren carreteres, es sanejà com es pogué la regió. Però tingué una ciutat en cinc mesos.

Lluís XIV realitzà Versalles d'una manera semblant. Era un poble al segle XII; un vedat de caça sota Lluís XIII. La naturalesa no l'havia tan sols provat d'aigua. Tot fou artificial i tot fou grandíol. El pla de la ciutat de Versalles és una sorprenent il·lució d'urbanisme.

La primera de les democràcies féu el millor que va poder imitar la monarquia absoluta: el 16 de juliol de 1790, una llei autoritzà George Washington, president dels Estats Units, per a nomenar tres comissaris encarregats de trobar i de comprar en el Potomac un districte de 25 quilòmetres quadrats i de construir-hi la «Federal City». Washington coneixia bé les vides del riu, que havia vist els seus joos infantils. Trobà en una corba profunda, davant l'Arlington, un vast indret pantanós que es procurà a bon preu i del qual venia oficialment posseït el 15 d'abril de 1791. Conà l'execució del tractat topogràfic al francès Pierre L'Enfant, que va prendre per model la vila de Versalles amb els seus carrers creuant, en angle dret i les seves amplies avingudes que surten en ventall d'un punt central. Els terrenys foren dividits en lots, els lots venuts en subhasta pel setembre de 1791. I així nasqué la capital dels Estats Units d'Amèrica.

En els nostres dies, a Bombela, Austràlia s'ha volgut donar, també, una capital artificial. Polònia ha reeixit esplèndidament a crear a Gdynia el port que els tractats de pau li havien negat. Però en el cas de Gdynia la prosperitat de la ciutat bolet reposa a la vendada sobre motus polítics i econòmics.

Les causes d'ordre «psicològic» es superposen sempre a les altres causes de l'origen de les ciutats exuberants. El mòbil que provoca les emigracions de les multituds vers determinats centres és eternament el mateix: l'esquer del guany o, més tècnicament, l'esperança d'una renda. Aquesta ha estat sempre en el sentit ricardianista ampliat. Els «pioners», que es procuren una concessió, compten que a cada cop de picot o, almenys a la totalitat dels cops de picot que hauran donat, correspon una renda: és a dir, que el valor del treball que hauran fet (comprentent-hi les despeses, de viatge, de compra del terreny, etc.), se'n inferior al de les papetes que extrauran. En un cas més general, un emigrant no s'estableix en un indret determinat sinó perquè compta treure'n un benefici; no hi compra terreny si no és perquè n'espera una plus-valor.

A Donogoo, Jules Romains mostra les primeres manifestacions de l'especulació sobre terrenys. A Chicago, el quart d'acre valia 20 dòlars en 1830, quan la ciutat tenia 45 habitants; en 1850, quan la ciutat tenia 4.170 ànimes, el quart d'acre valia 25.000 dòlars. En 1894, Chicago tenia 1.099.000 habitants; el mateix quart d'acre costava 1.250.000 dòlars.

L'esperança d'una renda no és, d'altra banda, exclusiva de les ciutats nascudes d'una causa econòmica. Les ciutats polítiques hi especulen també, però la renda és d'un altre ordre: és la renda dels reis i dels papes, és la renda dels congressos i n'esperen favors. De totes maneres els primers habitants de les ciutats n'esperen treure'n partit: com de picot afortunat, titol de noblesa, salari elevat o plus-valor del terreny. Amb la perspectiva d'aquest benefici han vingut a terra, que ignoren: la ciutat n'ha nascut.

Aquesta joia ciutat creixerà d'una manera estranya, que recorda tot l'artífici de la seva creació. El seu nom, d'antuvi, és simptomàtic de la seva espècie. Sovint no serà altre que el del seu fundador: Cleveland, Denver, Duluth, Rochester, Vancouver, són noms d'exploradors o de propietaris. Si el lloc topogràfic té una denominació, la ciutat ha pogut adoptar-la: així, Chicago, Seattle, Oklahoma. Però més sovint el jaciment que ha donat la vida a la ciutat li dona també el nom. D'aquí els estranys noms compostos, més o menys híbrids: Minersville, Concliff, Silver-City, Fronton, Golden, Leadville, Copperopolis. En la mateixa regió on la fantasia del professor Le Troubadour ha situat Donogoo, hi ha Diamantina. De vegades els colons fan homenatge de llur ciutat a algun gran personatge: Pittsburgh, Lincoln, Lafayette, Monroe, Roosevelt, Washington; es troben també en el mapa dels Estats Units: Bismarck, Napoleon, Columbus, Cincinnati, Romulus, Joffre i Foch són madrires de ciutats canadenques. Els emigrants es fan, de vegades, la il·lusió de no haver abandonat llur terra natal atribuint a llurs noves ciutats noms topònims que els són cars: la Nova Orleans, Nova York, París, Berlín, London; totes les ciutats i capitals de l'Àntic Món han trobat lloc en el Nou. Sovint, encara, la imaginació dels joves urbanistes desborda ja que ha creat Versalles, Potsdam, Babilònia, Cartago i, passant al domini de l'abstracció, ha forjat Demopolis, Eureka, Liberty, Concord, Filadèlfia.

L'aspecte d'aquestes ciutats nascudes d'ahir, és singularment sumari. La major part de les vegades s'estableix un campament damunt l'estepa inculta; després la lona és substituïda per la tela, que deixa lloc al masó; el ciment armat vindrà més tard. Ràpidament amb tot, al desordre inicial succeirà la preocupació d'un urbanisme sistemàtic; plans en quadrícula, de concepció una mica simplista, carrers rectes que es creuen en escòria, indefinidament prolongats en la campinya encara deserta. Les ciutats-bolet, especialment en terra americana, i totes les ciutats artificials d'origen polític, tenen almenys, un mèrit que no tenen les nostres vells capitals: saben preveure.

En aquestes estranyes aglomeracions els habitants són també estranys. Es cosa lògica que aquesta població cosmopolita es distingui per una criminalitat anormal: els primers annals de San Francisco són celebres en aquest respecte. Però més remarcable és encara la distribució dels sexes en les ciutats-bolet. Mentre que les grans ciutats de creixement lent del tipus europeu tenen una majoria notament femenina (a París, 1.042 dones per 1.000 habitants del sexe masculí; a Viena, 1.046; a Praga, 1.102; a Londres, 1.136; a Estocolm, 1.237; a La Haya, 1.318, etcètera), a les ciutats espontànies, al contrari, l'element masculí, sol apte als violents esforços de la lluita per la vida, domina considerablement: es compten, així, per 1.000 homes, 716 dones a Akron; 830 a Detroit; 881 a Seattle; 828 a Fort Worth. En 1906 es comptaven a Denver només 492 dones per 1.000 homes. El 1880, època de les grans explotacions urbanes d'Amèrica, es reconaven, per 1.000 habitants masculins, 714 dones a Kansas City; 605 a Denver; 400 a Leadville. Aquesta preponderància masculina que no ha deixat de subestimar Jules Romains, és la característica de la ciutat-bolet.

Segons que la sort les afavoreixi o les abandoni, les ciutats noves creixen o moren. Succedeix, de vegades, que moren, i sovint. Llurs noms s'oblideixen abans i tot d'esser celebrats. Qui es recorda de Pitt-Hole City, de Carson-City, ciutats d'un dia o d'un any? L'especulació ha fracassat, el jaciment era pobre. El silenci torna a pesar sobre l'estepa pertorbada un instant pel rumor de la ciutat nascuda morta. Antigament, en temps de Babilònia o de Tebes, les ciutats morien amb una civilització; una capital era reemplaçada en un altre país, per una altra capital. En les terres joves del segle XX, les ciutats noves moren, les subministren també d'altres ciutats, però són els mestres habitants que donen la mateixa saba a les dues generacions de ciutats, abandonant l'una per l'altra. Les metropolis d'antany agonitzant durant segles; les d'avui moren en una nit. Una raça s'extingia, una població es desplaça; a la llarga i mortal malaltia, les ciutats preferixen el suicidi; avui dia, els centres urbans de l'escola americana moren com viuen: de pressa.

Però si el jaciment assenyalat és ric, si la situació geogràfica és propícia, si la publicitat ha donat, la ciutat «pren». I la seva creixença es fa vertiginosa. Els Estats Units són i han estat la terra d'elecció d'aquestes ciutats exuberants. Allí, en efecte, la vida urbana pot obrir amb tots la seva força. Les ciutats gegantines, de la costa atlàntica fa temps que han vist calmar-se llur virulència demogràfica. En revenja, les estadístiques relatives a Buffalo, Rochester, Pittsburgh, acusaven encara salts prodigiosos durant el segle passat. En el Sud, les ciutats de luxe de la Florida (Jacksonville, Tampa, Miami) les ciutats petrolíferes del Texas i de l'Oklahoma (Dallas, Oklahoma-City, Tulsa), es troben entre les més sorprenents «mushroom-cities».

En Centre americà i els Grans

Vista interior de la casa «El Corsé Higiénico», del carrer de Llíria, 49

Llacs s'enorgulleixen del creixement desmesurat de Cincinnati, Cleveland, Columbus, Dayton, Toledo, Detroit, Indianapolis, Saint Paul, Minneapolis, Des Moines, Kansas-City, Omaha, Saint-Louis, Chicago. L'Oest ha vist néixer successivament, i prosperar, San Francisco, Oakland, Portland, Seattle, Los Angeles. Durant els segles XIX i l'actual, el desplaçament de l'urbanisme «instantani» als Estats Units és molt aconseguit: la marxa de les estadístiques el següent, des del Nord-oest en l'apogeu urbà ramuntat a la dècada 1880-1890, al Centre (1890-1900); per guanyar, des de 1900, l'Oest i el Sud.

Però els Estats Units no tenen pas el monopoli de les ciutats-bolet. Al Canadà, les joves ciutats de Calgary, Edmonton, Vancouver, Winnipeg segueixen l'exemple de llurs avantpassades Montreal i Toronto. A l'Àmbria llatina, Panamá agafa un impuls sobtat quan l'obertura del Canal. Les ciutats brasileres de Sao Paulo i Santos admirarien els americans del Nord; però, que es pot pensar de les ciutats germanes de Donogoo-Tonka, que porten els noms obscurs de Theophilo, Ottoni, Caratinga, Rio Preto, Campos, Juiz de

tividad industrial, han transformat alguns de llurs paisatges tranquils en ciutats bolet: Nagoya, Sapporo, Yokohama, Yokosuka, serien dignes d'esser ciutats del Minnesota o de Califòrnia.

I Europa, per gastada que pugui estar, és encara capaç d'algunes exuberàncies urbanes: la conca del Ruhr, les regions industrials poloneses, els centres miners de Rússia, n'han estat relativament prolífics. Ací i allà hom troba Cardiff, Bilbao, Lodz, Gdynia. Però, en el seu conjunt, Europa és ben bé «la vella Europa».

Es en altre temps—diu René Seillière, després d'haver estudiat el fenomen a França, on s'ha produït d'una manera tan magna que no val la pena de parlar-ne — que França i Europa conegueren les ciutats exuberants. Les ciutats antigues, diu Fustel de Coulanges, «no es formaven pas a la llarga, pel lent augment dels homes i de les construccions; es fundava una ciutat d'un sol cop, tota entera en un dia. Roma fou creada d'aquesta manera. Més tard, l'imperi romà disseminà pels països conquistats els llocs d'observació,

Ferreteria Rafols, S. A.

Casa central: Rda. St. Pere, 74, i Trafalgar, 31 - Tel. 17981
Sucursal: Pla IV, 37-39-41 - Tel. 32993

98 ptes.

NEVERES I GELADORS A PREUS REDUÏTS

Quines són, doncs, les «condicions» que requereix el naixement del que els americans han anomenat «mushroom-city»? Cal primer i sobretot que la terra sigui nova. Europa, a aquest respecte, és massa coneguda, massa poc verge per ésser fèrtil en ciutats exuberants. Als Estats Units, les ciutats-bolet feren primer de l'Est el seu domini: fou allí on es desenvoluparen les ciutats gegantines que enorgulleixen l'Amèrica; però quan l'Est hagué exhaurit les seves reserves, de sorpreses, les ciutats nasqueren més cap a l'Oest, cap als Grans Llacs: fou l'era de Chicago. Després fou l'Extrem Oest el que, ajudat pel capital de les ciutats de l'Est, jugà els primers papers en l'escena de l'evolució urbana: és l'era de Seattle i de Los Angeles. Es vora aquestes terres sempre més noves que afloixen els emigrants, atrets per l'esperança de guanyar fàcilment. Representacions de totes les races, de tots els pobles, convergiren en un punt elegit. Donogoo-Tonka és ciutat cosmopolita: s'hi parla holandès, anglès, italià,

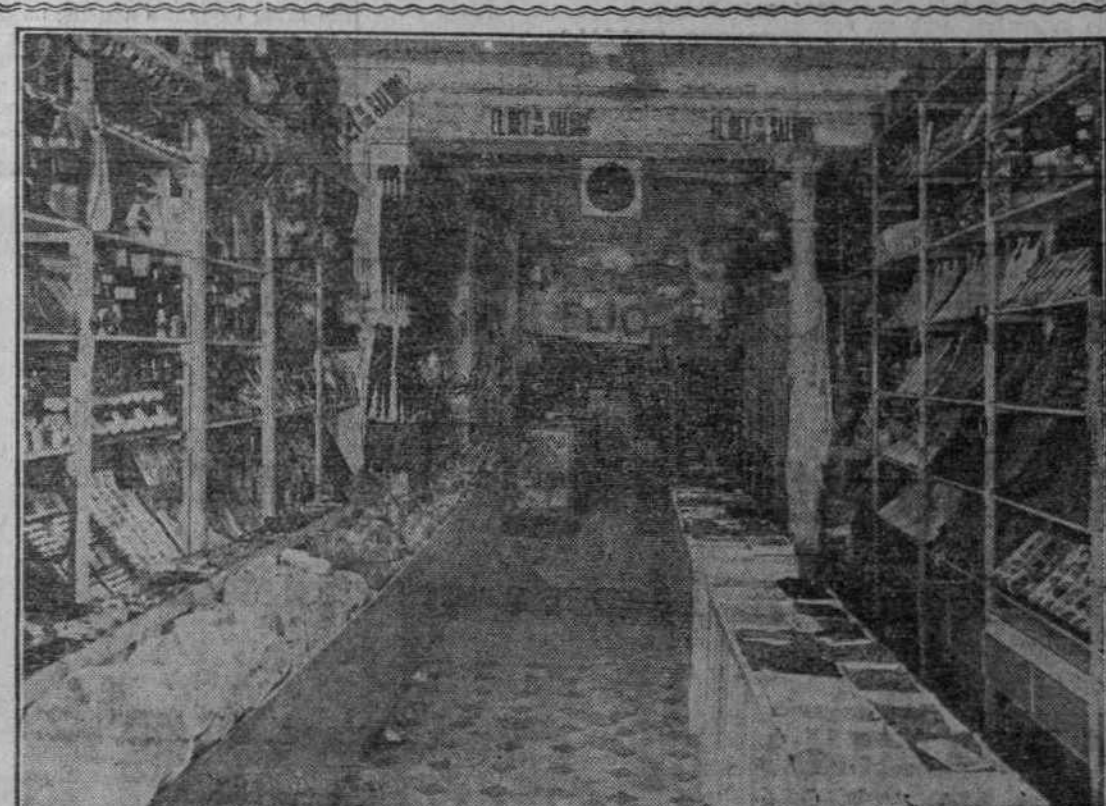
aquesta mena no es guarden; l'endemà San Francisco coneixia el descobriment. Tres mesos després, 1000 digers ranaven les sorres del Sacramento, i a «Frisco» mateix ja pel setembre de 1848, 5000 buscadors d'or hi havien establert llur campament. Deu anys més tard, eren 80.000.

Semblants «corrents vers l'or» determinaren el naixement de Johannesburg, que s'enorgulleix de posseir el camp aurífer més gran del món; de Bathurst, Bendigo, Ballarat, Melbourne, a Austràlia; de Dawson-City, al Klondike. És a la platja que Virginia City, en el Nevada, deu l'existència; Kimberley, a l'Àfrica austral, nasqué del diamant; Duluth (Minnesota), del ferro; Sudbury, al Canadà, del níquel; Tulsa (Oklahoma), del petroli.

A manca de jaciment, pot ésser suficient una font termal o mineral o simplement una platja o un lloc de turisme. La publicitat completa l'obra de la naturalesa, o la substitueix. El due de Morny llançà Deauville. Societats anònimes han creat les estacions gegantines de Florida,

Vista interior de una de les galeries de la Ferreteria Rafols, S. A.

Vista interior dels magatzems «LA CASA DELS SALDOS» (Carrer d'Escudillers, 34)

Façana de la casa central Passeig Marqués de l'Argentera, n.º 13 de la Ferreteria Marsal Germans, S. A.

A la Ferreteria Marsal Germans

Heu'at ara una de les cases de Barcelona que en el gènere de ferreteria en general i de bateries de cuina al major detall, a més a més, és el de la casa central a l'avinguda del Marqués de l'Argentera, n.º 13, xamfrà al carrer de Coblença (casa central), al carrer dels Arcs, 5, i al carrer de la Creu Coberta, 79 — un radi d'activitat força considerable.

Preguntat al senyor Marsal quines són les característiques de la casa, ens respon que les seves principals activitats s'enclouen en la part principal: la de dedicar-se majorment a la ferreteria naval, per a vaixelles, subministrant importants sistemes d'enginyeria marítima, entre d'altres, acompanyes marítimes, les quals, en conjunt, constitueixen la part principal de la producció de la casa Marsal i que la importància d'aquestes empreses i companyies són una bona prova que acredita la

La casa Manuel Recort i Ulló

Aquesta antiga i prestigiosa signatura del comerç barceloní, data ja de mitjan centúria passada, i fou coneguda per antiga Casa Julià, fins l'any 1887 que l'adquirí el senyor Sebastià Ulló, i se'n feu càrrec uns anys més tard, el senyor Josep Recort, fill polític del senyor Sebastià Ulló.

Especialitzada la casa, de temps antic, en mercaderia i novetats, és dedicada a aquestes especialitats i establí, a més, una secció de pel·leteria, i fou considerada sempre, pel punt de vista de la nostra ciutat, com una de les principals cases del comerç barceloní.

La casa sortí una sèrie d'evolucions que donen a comprendre l'energia i voluntat dels seus directores. I en morir el senyor Josep Recort, l'any 1911, la raó social de la casa passà a ésser «Fills de Josep Recort», fins que en arribar l'any 1920 es feu càrrec total del negoci l'actual propietari senyor Manuel Recort i Ulló.

Aquesta casa, com havem dit, sempre s'ha distingit dintre el comerç, i ha estat considerada com una de les de més categoria. Ha pres part en diverses exposicions i certàmens, com són el Primer Saló de la Moda al Palau de l'Art Modern, l'Exposició Internacional de Barcelona, a la qual es feu creditor, per les seves mitges marcs «Recort», de la més alta distinció d'aquell gran certamen celebrat a la nostra ciutat, car li fou concedit el Gran Premi.

La casa Manuel Recort i Ulló, avui coneguda arreu per les seves famoses mitges d'alta qualitat, ha estat establerta sempre al número 27 del carrer de l'Hospital.

Sempre s'ha dedicat a mercaderia i novetats i pel·leteria, i d'ençà d'uns quants anys que ha llançat al mercat, les esmentades «Mitges Recort», d'alta qualitat i resistència, les quals han estat considerades com una de les millors entre les marques de mitges existents avui dia.

La casa Manuel Recort i Ulló encara que sempre s'ha dedicat a la venda al detall, també ho ha fet sempre a l'engròs, i ha comptat amb viatjants que recorren tota la Península, Canàries i el Marroc, que fa que les seves especialitats, majorment les mitges Recort, siguin conegudes arreu.

Una de les coses que més distingeix la casa que esmentem, és el seu bon caràcter i la seva serietat, com de tots els directores que ha tingut i té d'ençà de la seva fundació, i a més a més per l'alta qualitat dels seus articles, per la qual cosa de tots els seus articles, per la qual cosa és una de les cases que més acrediten el comerç de Catalunya.

«El corsé higiènic» LLURIA, 40

Seguint la nostra tasca informativa, hem fet una visita a aquesta antiga botiga de confecció de cotilles, instal·lada, fa uns vint-i-un anys, al número 40 del carrer de Llíria.

Ens ha rebut amablement la senyora Maties Sanllehy, directora i propietària de l'establiment, el qual ha anat sempre sota la seva direcció.

La senyora M. Sanllehy, que compta avui amb una clientela força distingida, ens ha pogut facilitar da-

des força interessants i suggestives per a la nostra informació i que creiem que han d'ésser d'interès per a la clientela d'aquests articles confeccionats a mida.

La confecció de cotilles d'aquesta casa són fetes sempre sota un patró de creació pròpia i a base dels darrers models de París.

Per a obtenir un major encert en les confeccions, la senyora Sanllehy fa, cada temporada, un viatge a París, on estudia els darrers models i les darreres novetats que siguin, però, més avantatjoses per a la dona en general. L'experiència de 21 anys de treball bé li pot valer un màxim domini d'aquesta classe de confeccions i això fa que la casa que ens ocupa tingui una clientela fixa i força distingida no solament a Barcelona, sinó que el seu major radi d'acció s'estén arreu a Llíria, Mallorca i a diferents indrets de Catalunya, ço que posa de relleu el bon nom i la fama de la casa.

Demanem a la senyora Sanllehy que ens digui quècom referent a la moda i a la confecció de les seves cotilles.

«Quant a la moda — ens diu — pot ben bé dir-se que avui es fa més us, gairebé complet, de la cotilla, que no pas de la falda. Fa dos anys que s'usa més la cotilla, puix és més avantatjosa perquè domina més la línia i és més adequada per a la formació del cos. L'ús de la cotilla és indispensable perquè el cos no es despregui i sigui de bona formació.

— I quines són les seves especialitats?

«Les nostres especialitats són les confeccions a mida sempre a base de classe bona, en el que es refereix al gènere, la qual cosa fa que el gènere que confeccionem sigui ja especial i haguem pogut introduir la cotilla de roba amb combinació de goma, que substitueix, com ja hem dit, la falda.

Demanem a la senyora Sanllehy que ens digui el procés del seu establiment, i ens diu que sempre ha estat el mateix lloc i que s'hi ha seguit treballant, d'ençà que es va establir, a base de personal i que en l'actualitat són deu les operàries que té al seu servei, prenent l'esmentat establiment una marxa ascendent, degut a la bona fama que ha adquirit i a les bones confeccions de cotilles, seguint sempre el curs de la moda i de les pròpies creacions.

Es per això que ens cal encara fer ressaltar una vegada més la importància d'«El corsé higiènic», situat al número 41 del carrer de Llíria de la nostra ciutat, telèfon número 18196.

La farmàcia «Vda. Dr. Genové»

Rambles de les Flors, 5

En aquestes mateixes pàgines del present número de LA VEU DE CATALUNYA, parlem d'una d'aquelles antigues cases de Barcelona que han anat passant de pares a fills, consolidant així la bona fama i sèria pal·lissada, les quals evolucionen els tipus d'establiments que tan caracteritzen la Barcelona dels nostres dies.

Ara, però, ens trobem davant d'una altra casa que té un historial de força interès i un lligam prou fort a la passada centúria, perquè no deixem d'esmentar-lo, puix gràcies a moltes d'aquestes cases devem la Barcelona d'avui dia. La majoria d'aquelles cases que es crearen en l'any 1860, constitueixen les primeres pedres de la Barcelona actual.

Es tracta, doncs, de la «Farmàcia Genové», prou coneguda i reputada, no solament a Barcelona, sinó per tot Catalunya, per la fama de serietat i rectitud en què sempre ha sabut servir el públic.

Aquesta farmàcia fou fundada cap a mitjan dels anys 60 al 70 del passat segle pel senyor Pere Genové i Colomer, instal·lant-se en una modesta i típica botiga d'apotecari amb totes les característiques d'aquells temps, a l'encara existent Passatge de Bernadí, amb el nom de «Botica Hispano-Americana», des d'on es traslladà, l'any 1872, amb caràcter de farmàcia, completament modernitzada, a la Rambla del Centre enfront del Gran Teatre del Liceu.

El senyor Pere Genové, el fundador de la Farmàcia, va ésser un home de gran serietat, que pel seu caràcter

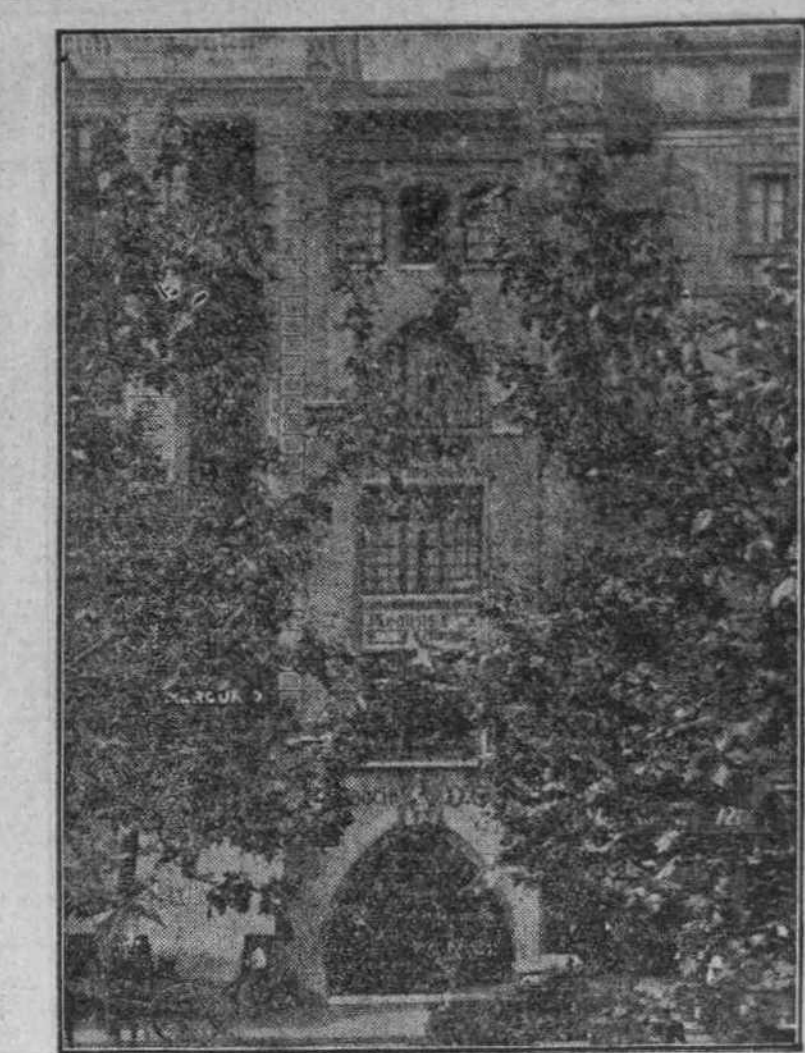
afable sabé guanyar-se les simpaties del públic i dels primers homes de ciència que tant sobresortiren en aquell temps. Home activíssim, aduoc en política, milità sempre al partit republicà i exercí un important paper en la política dels seus temps, i fou elegit diputat provincial en temps de la nostra primera República. Amb tot, el senyor Genové fou un d'aquells homes que saben agermanar llurs idees amb un concepte recte i justíssim del progrés científic i de la dignitat farmacèutica.

No fou, però, amic de pompositats ni reclams sorollosos, i sense necessitat de recórrer als aparadors cridaners ni a façanes teatralment il·luminades, va poder implantar aquelles novetats completament científiques en unió i aduoc en col·laboració d'aquells famosos doctors que freqüentaven la seva farmàcia, com Letamendi, Mendoza, Cardenal, Robert, Sojo, Esquerdo i molts d'altres, el record dels quals perdura encara entre nosaltres.

D'aquells temps, doncs, daten els primers injectables, la introducció de drogues i productes químics de les grans fàbriques estrangeres (com la casa Merck); i les especialitats del Doctor Genové, que, assessorades per aquells famosos homes de ciència, gaudeixen avui de la mercè dels metges dels nostres temps, tot i haver transcorregut tants anys. Entre aquestes especialitats, cal esmentar les cèbres Gotes Neurostèniques, el Xarop Octogeno, les pastilles Guayquina i moltes d'altres especialitats, totes ben conegudes per la classe mèdica i pel públic en general.

El senyor Genové, que donà un gran impuls a l'expansió de la seva farmàcia i de les seves especialitats, fou un home recte que imposà nous costums d'higiènia, com és el d'utilitzar exclusivament els envasos originals i nets, substituint les ampolles tan poc higièniques que els mateixos clients acostumaven a dur de llurs pròpies cases.

Aquest impuls de don Pere Genové i Colomer, fou, més que continuat, incrementat pel seu fill el doctor Pere Genové i Soler, el qual després d'haver cursat el doctorat i peritatge químic, amplia els seus estudis a l'estranger, fou acadèmic de l'Acadèmia de Medicina i sots-delegat de farmàcia, deixant moltes obres escrites, principalment d'anàlisi, i amb estil gòtic, donant-li així mateix un

Façana de la Farmàcia de la vídua del Dr. Genové Rambla de les Flors, número 5

va saber fer una creació d'un pur caràcter completament nou i original, apropiat a l'objecte a què es destinava.

Malauradament, però, la mort fou ben prematura per al doctor Genové i Soler, i l'any 1921 deixava d'existir aquest home de ciència, de la qual va dotar la farmàcia fundada per aquell altre home enèrgic que es deia Genové i Colomer, havent-la arrendada del no-res per donar-li un grànim impuls.

dador es feu càrrec de la farmàcia i va crear els laboratoris que la hem esmentat.

El doctor Josep Calvo, regent de la casa, el qual fa ara més de trenta anys que hi és i ens ha facilitat aquestes notes, segueix les normes de serietat i honradesa professionals d'aquesta casa, conservant el seu antic prestigi, essent considerada d'aquesta forma, tant pels metges com pel públic, com una de les farmàcies, en les quals poden tenir

Laboratori d'Anàlisi Química de la Farmàcia de la vídua del Dr. Genové Rambla de les Flors, n.º 5

aquesta sòlida base científica pogué dotar l'antiga farmàcia del seu pare de laboratoris de productes químic-farmacèutics i d'anàlisis clínics, modernitzant-lo completament l'any 1912 a mitjan les diverses dependències en un sol edifici a la Rambla de les Flors, número 5, edifici destinat tot i de ple a les múltiples necessitats de la moderna farmàcia, el qual edifici fou aixecat amb el pla del famós arquitecte Sagnier, el qual

Heus ací, doncs, com aquí queda closa, en més de mitja centúria, la vida i l'obra de dos extraordinaris homes de ciència, la tasca dels quals és continuada i seguida amb el mateix zel i activitat com havien fet ells mateixos.

Mort, doncs, el doctor Genové i Soler, el substituí, com a regent, el doctor Josep Calvo, company d'estudis d'aquell i col·laborador seu d'ençà de l'època que el fill del fun-

llur completa confiança, esperant, encara, que el jove hereu del senyor Genové i Soler, una vegada fet home, vindrà a continuar amb els seus estudis el bon crèdit la marca incondicional com feren els seus antecessors. Agraim al doctor Calvo l'amabilitat que ha tingut de donar-nos aquestes notes i fem vots perquè la Farmàcia Genové pugui tenir, a través dels anys, força successors, tan dignes i intel·ligents com els primers.

Façana de la sucursal del carrer de la Creu Coberta, n.º 78 de la Ferreteria Marsal Germans, S. A.

digne d'ésser elevat al nivell dels principals comerços de la nostra ciutat.

Una de les principals especialitats de la Ferreteria Marsal Germans són les famoses novetats conegudes amb el nom de «Pinguino», de la qual marca tenen la representació — de les quals es pot dir que són de les millors que existeixen, tant per la seva qualitat com per la seva originalitat.

Una sola prova que podríem esmentar perquè hom es faci càrrec de l'originalitat i solidesa d'aquestes novetats és el detall de venda que el senyor Marsal, atenent les nostres preguntes, durant la nostra visita, ens ha facilitat. L'any passat — cal tenir en compte que en aquest temps es comença la temporada de venda de les novetats — es van vendre més de 400 novetats «Pinguino» i que aquest any, que tot just som al mes de maig, gairebé s'ha ultrapassat aquesta xifra, a la qual cosa vol dir que és d'esperar que enguany s'arribarà a una xifra de venda molt més creixent.

Ferreteria Marsal Germans, la qual sempre ha anat evolucionant d'ençà de la fundació, prenent una marxa ascendent.

A part de la ferreteria en general i la bateria de cuina, la casa Marsal Germans es dedica a la venda d'articles d'enginyeria galvànica, en el qual article assolirà una vetada excepcional sobre els altres articles. Cal tenir en compte que l'alumini acompanyat per a la cuina és un article imprescindible.

Una altra prova força evident de la «diversitat» de la casa que ens ocupa és que expedeix tota classe dels gèneres amb què tracta no solament a Barcelona, sinó a tot Catalunya i Balears.

Ens acompanyem del senyor Marsal atenent la nota que ens ha facilitat, però voldríem fer remarcar encara que aquesta casa, que va començar solament amb els tres socis fundadors, avui passa de cinquanta la dependència que té al seu servei, anant a càrrec dels senyors Marsal la direcció i gerència del negoci.

Façana de la sucursal del carrer dels Arcs, n.º 5 de la Ferreteria Marsal Germans, S. A.

LACRUZ

En virtut de les circumstàncies, hem adquirit molt avantatjosament partides de gèneres per a la temporada, en fantasies d'última creació

CONTINUEM REALITZANT infinitat d'articles a preus de veritable oportunitat

Chantung llana i seda, classe bona.	a	Ptes. 2'75 metre
Crepé dupion chiné seda	a	» 3'75 »
Glacé seda artificial	a	» 2'50 »
Crespó seda artificial	a	» 2'25 »
Preciosíssims estampats, en seda artificial.	a	» 2'25 »
Percals superiors, qualitat molt forta	a	» 0'90 »

VISITANT ELS NOSTRES APARADORS, POT APRECIAR-SE L'ABAST I BARATOR DE LES NOSTRES OFERTES

IMMENS ASSORTIT EN SEDES ESTAMPADAES

SENYORA: En benefici dels seus propis interessos no deixi de visitar-nos perquè trobarà ocasions extraordinàries

30, Passeig de Gràcia, 30

A black and white photograph of an interior room. In the foreground, three ornate, upholstered armchairs are arranged in a row. The room features a large, arched doorway on the left and a tall, narrow doorway on the right. A large, ornate chandelier hangs from the ceiling. The walls are covered in a patterned wallpaper.

A black and white photograph of a woman standing in a long, light-colored, flowing dress. She is positioned in front of a dark, textured background, possibly a wall or a large plant. The dress has a high neckline and long sleeves, and the skirt is full and reaches the floor. The woman has dark hair and is looking towards the camera.

Façana de la Joieria de Joaquim Cabot, Cortis n.º 636

Façana de la Relotgeria Jordà, Plaça Catalunya, n.º 8

El que ens diuen a la Relotgeria Jordà

Els comerços de la Plaça de Catalunya sempre han estat els que han fet millor la «relotgeria», dels seus establiments, als quals no pot mancar cap detall quant a perfecció i modernitat, per tal com el punt on estan situats, que és el cor de Barcelona i fins i tot gosiem dir el cor de Catalunya, exigeix el màxim de perfecció i detall.

Hem fet una visita a aquest antic establiment de relotgeria situat al número 8 de l'esmentada plaça. El propietari d'aquesta botiga, senyor Jordà, ens ha rebut atentament i ha correspost com ell sap fer-ho a la nostra visita i missió d'informadors.

Un establiment de relotgeria ens diu el senyor Jordà—que estigui establert de tants anys com el nostre, ha de viure a base d'una clientela fixa que vagi evolucionant a través dels anys.

—I clientela flotant—li demanem—en teniu força?

—De clientela de passavolants en ve força degut al lloc on estem situats per tal com ve de passada a tots els forasters que vénen a Barcelona. És un cas curiós que els forasters que vénen a la nostra ciutat no se'n vagin sense passar per aquesta Plaça. Nosaltres podem dir, però, que servim la clientela particular, que és la més distingida de la societat de Barcelona.

—I quant a especialitat de la casa, quins rellotges es venen més?

—Tenim rellotges de totes les marques. No ens en manca cap. La nostra especialitat, però, i amb això ens podem enorgullir, puix que ja podem veure l'exposició que en tenim, consisteix en els rellotges de parets.

Tanmateix ens hem adonat que la Relotgeria Jordà és la primera casa de Barcelona, totant a exposició de rellotges de parets. Se'n venen tant a la botiga com al soterrani, prou gran i espaiós per a tenir-hi exposats més de 425 models de rellotges de parets, tots diferents, entre els quals el públic pot escollir.

Una altra cosa que revesteix de vida i caràcter la Relotgeria Jordà són els anuncis il·luminats que té als aparadors del carrer. Gosiem dir que és l'única casa de la Plaça de Catalunya i una de les primeres de Barcelona que sobresurt més quant a bon gust i atractiu amb els seus anuncis il·luminats, com poden veure els lectors amb l'adjunta fotografia que publiquem.

—Quina tendència hi ha entre el públic quant a rellotges de butxaca i de pulsera?

—Ja he dit que el que sobresurt són els rellotges de parets per a rebadors, menjadors, sobretaules i despatxos de totes classes. Els rellotges de butxaca acostumen a vendre's dels més cars. La gent, però, té més tendència a les pulseres, entre les quals sobresurt la marca «Movado», «Longines», «Omega» i els de la casa «Porter-Phillips» i «Cie. International», i darrerament sobresurten com a darrera novetat els re-

Hotges pulsera d'auto-corda marca «Harwood».

—Quina diferència troben ara amb deu anys enrera en la venda?

—La venda sempre ha anat evolucionant i evolucionant encara. Les novetats fan que la venda sigui més factible en unes classes que en altres. Els articles de luxe que nosaltres expensem força, fan que la majoria del públic es doni a comprar barat, però ja us he dit que la base del nostre establiment era la clientela distingida amb que comptem, la qual vol ésser ben servida i comprar articles de qualitat.

El senyor Jordà ens mostra diverses marques de rellotges i models de les darreres varietats, entre els quals hi ha els magnífics rellotges automàtics ja esmentats i les bosses de senyora en varietat de pells per a tots els gustos. Deixem el senyor Jordà convençuts que un establiment com el que acabem de visitar ha de tenir per força una clientela de gust refinat perquè tant el lloc on està situat com la bona organització de la casa s'ho mereixen abastament.

A la Casa «Vidua de Josep Coldeforns»

SALMERON, 24

Hem fet una visita a aquesta casa del carrer major de Gràcia, especialitzada en la fabricació de gèneres de punt, la qual casa compta més de trenta anys d'existència d'ençà de la seva fundació que ha viscut al mateix lloc.

Aquesta casa és, potser, l'única fàbrica existent al carrer de Salmeron. Fou fundada pel propi senyor Josep Coldeforns, i una vegada mort aquest senyor, passà la fàbrica i botiga a la seva vidua.

L'evolució que ha anat prenent

preguntem quines són les èpoques de major venda de la casa, i ens respon que, degut a la importància que tenen els seus gèneres d'hivern, és en començar aquesta temporada, per tal com ja hem dit que la major part de producció d'aquests articles eren destinats a països freds. No deixa, però, d'ésser força considerable la venda de vestits de bany en començar l'estiu, per tal com ja aquests articles assenyalen ells mateixos llurs temporades.

La casa Vidua de Josep Coldeforns, que té la secció de venda al detall al mateix lloc on té la fàbrica, ho ha pogut comprovar, puix per aquest motiu fabrica gèneres la confecció dels quals es fa per encàrrec, sempre que els clients ho sol·liciten a gust d'ells mateixos.

Direm, per acabar, que aquesta casa és una de les fàbriques més antigues de Gràcia, que té establerta de sempre la venda al detall i que els articles posats a la venda resulten un bon tant per cent més econòmics que en altres llocs, per tal com són fabricats per ells mateixos, la qual cosa posa a la pràctica aquella dita tan popular: que va del fabricant al consumidor.

—I a la casa «Crosley», com hem dit, és una de les més fortes i resistents que disposa d'un capital de més de sis milions de dòlars.

—Aquesta indústria posseïx avui la instal·lació més moderna de totes les manufactures de ràdio que hi ha instal·lades a Nord-Amèrica.

—Comercial «Crosley» disposa d'una fantàstica organització comercial

El progrés de la Radiotelefonía

ELS APARELLS «CROSLEY»

Hem ací un nom que és tota una història, en la matèria de radiotelefonía moderna. Aquesta important casa americana ens ha presentat al comerç una tan bella selecció d'aparells que ha causat l'admiració mundial. Ens cal, sovint, fer aquella exclamació clàssica: Aquests americans, i ara podríem repetir-la cent vegades, no ens admiran la tècnica moderna i la bella presentació d'aquests diferents models que hom pot veure exposats en alguns establiments radiofònics. Perquè, parlant amb sinceritat, cal admirar-los i ajudar-los el cap davant aquesta magna presentació que és tot un símbol.

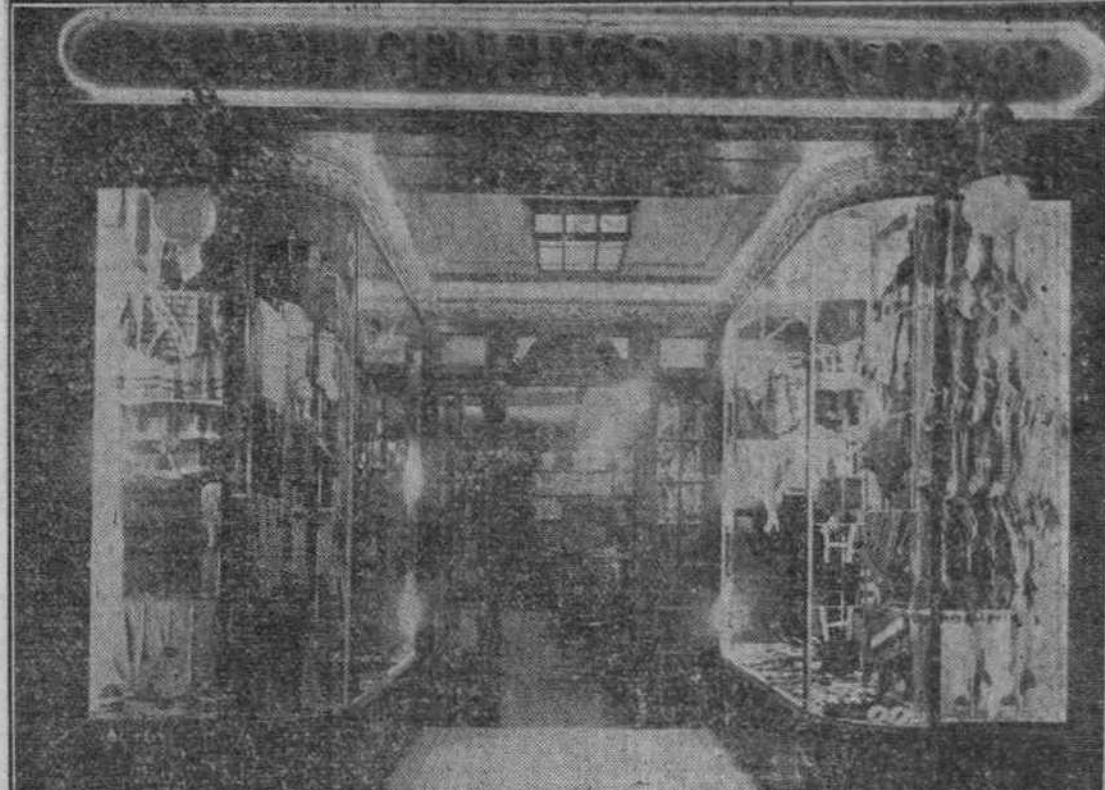
Nosaltres que no ens contentem d'admirar les coses lleugerament, en profit dels nostres lectors, ens hem dirigit a la casa representant de la «Crosley», prou coneguda i ben antiga del ram, Radio Trafalgar 3, per tal de treure de la boca dels socis d'aquest establiment alguns detalls interessants que exigeix la nostra curiositat informativa.

Després d'un moment d'espera ens hem introduït al despatx, mostrant-nos un xic encuriosits de les nostres demandes quècom tanceres. Els directius de Radio Trafalgar 3, ens negaven, a donar-nos els detalls de delicadesa, a donar-nos els detalls de la nostra «Crosley» ens interessaven. Com que a nosaltres ens interessaven, com a dir la veritat, de vegades ens fem pesats amb les nostres sol·licituds, a la fi hi hem accedit.

Prendem seient davant d'aquells senyors que, de vegades, ens ensenyen una cara de jutge, però que nosaltres, no obstant hi observem una simpatia ben marcada.

—I comencem les nostres preguntes:

—I a la casa «Crosley», és una de les manufactures més acreditades del

Façana de l'establiment de gèneres de punt de la casa V.ª de Josep Coldeforns del carrer de Salmeron, 99

W. i la W. S. A. J., una d'elles de les més potents nord-americanes.

—«Crosley», és la marca que garanteix una màxima perfecció dels receptors de ràdio.

Donant per acabades les nostres preguntes, ens han mostrat alguns models meravellosos de radiotelefonía, i hem aprofitat l'oportunitat per a preguntar-los quines novetats presentaria la «Crosley» la pròxima temporada.

—No podem contestar-li, els aparells que vingun seran els que parlaran.

No volent abusar de l'amabilitat d'aquests senyors, ens n'hem acomiadat reglant-los de les atencions que ens han tingut.

Aparell model sobre-taula que per la seva original presentació i bon rendiment, ha marcat una nova orientació en la indústria de la Radiotelefonía

món per la seva oportunitat tècnica i comercial.

—«Crosley» va començar amb un taller molt petit, i avui és una de les quatre indústries més importants nord-americanes dedicades a la radiotelefonía.

—«Crosley» és una de les poques empreses de ràdio que en la seva vida llarga es manté amb la mateixa direcció que quan va començar i que l'ha fet ben florir.

—La casa «Crosley», com hem dit, és una de les més fortes i resistents que disposa d'un capital de més de sis milions de dòlars.

—Aquesta indústria posseïx avui la instal·lació més moderna de totes les manufactures de ràdio que hi ha instal·lades a Nord-Amèrica.

—Comercial «Crosley» disposa d'una fantàstica organització comercial

A la Ferreteria Rato's, S. A.

Anem a la Ferreteria Rato's, següent la nostra tasca informativa, i ens rep el senyor gerent, el qual acompanya amablement a les nostres preguntes i ens dóna tota classe de detalls referents a aquesta indústria.

El senyor Ribera ens posa de manifest que la casa fou fundada fa més de 40 anys, la qual es va constituir en Societat Anònima l'any 1919.

Preguntem per les especialitats de la casa, malgrat el nom, el qual ja ho indica, però cal tenir en compte les varietats que hi trobem un cop s'entren dins, puix que els qui viuen a fora no se'n poden fer concretament ben bé càrrec.

La Ferreteria Rato's, a part de dedicar-se a la ferreteria en general i a la de cuina, es dedica també

les existències, i això fa que la Ferreteria Rato's sigui de les úniques cases que s'hi han pogut especialitzar.

Aquesta casa també es dedica a la venda de carrosseries i accessoris per automòbils, i a la fabricació de fusells de carro marca «R. R.» (registrada), per a la qual fabricació compta amb uns magnífics tallers de forja.

Hem pogut també comprovar que la Ferreteria Rato's és de les millors de la Península en la fabricació de làmpares fines de metall i cristall tallat d' Txecoslovàquia.

Una de les seccions de més recent instal·lació, puix fa uns quatre o cinc anys que la tenen muntada, és la de carrosseries i accessoris per automòbil, la qual segueix una marxa ascendent i d'evolució continua, degut, segurament, a l'impuls extraordinari de la indústria de carrosseria, com en tota la Península.

Preguntant el senyor gerent quina diferència notava de deu anys enrera fins ara sobre la venda, ens diu que en aquesta dècada anys ha duplicat la venda, aproximadament.

Preguntem encara quina era la característica de la casa i del ram a què es dedica.

—Es aquest un negoci mixt—ens diu—per la seva diversitat d'articles. Si comencem per les puntes de París i les tetxes, us fareu càrrec de la gran diversitat que n'hi ha (i ens mostra el: grandiosos prestatges plens d'aquest article).

Deixem el senyor Ribera convençuts i que és aquest un ram dels més importants del nostre comerç.

La Casa dels Saldos

ESCUDELLERS, 34

El nom de «Saldos» ha estat interpretat a casa nostra d'una manera prou deficient, degut a molts defraudaments dels quals el públic ha estat la primera víctima.

Ens plau fer remarcar aquest paràgraf perquè la casa el nom de la qual encapçala aquestes ratlles, dedicada exclusivament a la compra-venda de saldos, al major i al detall, té una manera de procedir molt distinta en la venda d'articles i gèneres de tota classe, a preus d'ocasió, procedents de fal·lides, subhastes judicials, abandonament de comptes, etcètera, etcètera, els quals ofereixen tota classe de garanties i serietat, per tal com es tracta de gèneres i articles bons que el públic pot anar a comprar a ulls chics, amb la garantia de no ésser defraudat, puix que per la procedència els poden oferir als preus ruïnosa que els ofereixen.

«La Casa dels Saldos», que actualment està establerta al número 34 del carrer d'Escudellers de la nostra ciutat, des del primer de gener d'aquest any, es va establir el setembre de l'any passat al carrer de Casanoves, número 69, amb el nom d'El Rei dels Saldos, el qual nom ha estat substituït des del dia 25 de maig pel de «La Casa dels Saldos», per tal de correspondre al canvi de règim al nostre país.

«La Casa dels Saldos», doncs, tal com ara s'anomena, ofereix al públic una infinitat d'articles relacionats, procedents, com hem dit, de fal·lides, subhastes judicials, etc., els quals són especificats per seccions més importants. Hi trobareu des de gèneres de punt, confeccions de tota classe, camiseria, perfumeria, bisuteria, quincalla, joguines, bateria de cuina, valxeta, articles d'escriptori i escola, etc., etc.

En la nostra visita a aquesta casa, el seu gerent ens ha dit que dintre de poc inaugurarà una secció de Radiotelefonía, també d'ocasió, en la qual el públic podrà escollir aparells de les principals marques i es podrà adquirir a preus baratíssims, com es fa amb els altres articles amb la major seguretat i garantia.

Una de les seccions que més acrediten la bona qualitat dels gèneres d'aquesta casa és la secció popular de tot a 0'95, que és una de les més ben muntades de la Península, puix passen de deu mil els articles que hi ha a la venda, tots de bona qualitat i sense cap tara, puix és pre-

sament en això on ha estat desvelat tot el zel i cura del gerent de la casa.

Una prova d'això és que referent a la venda al detall hom hi veu sempre entrar i sortir gent, la qual, quan ha comprat una vegada n'esdevé client.

«La Casa dels Saldos» disposa de corredors i visitants que fan tots els mercats de Catalunya amb cotxe propi.

Creiem, doncs, que ens cal felicitar el senyor Director, a l'activitat i serietat del qual es deu que a Barcelona tinguem una casa a la qual es poden comprar tota classe d'articles bons i a preus «rebatats». Es sabut, doncs, com per la bona qualitat dels articles hi acuden a fer compres a l'engròs una infinitat de venedors ambulants i revenedors, no solament de tot Catalunya, sinó de tot Espanya, els quals troben cada dia noves ocasions.

«Radio Nacional»

MUNTANER, 55

Avui, que la Radiotelefonía està tan estesa, fa gairebé de veure de prop un establiment on es preparen i confeccionen aquests meravellosos aparells.

Hem ací, doncs, que en la visita que hem fet als tallers de «Radio Nacional», al carrer de Muntaner, número 55, ens hem pogut fer ben bé càrrec de fins on ha pogut arribar la tècnica radiotelefonica.

Fins ara, però, els aparells de ràdio no estaven pas a l'abast de tothom. Mancava que sortís un aparell a l'abast de la gent humil, que no fos car, que no fos deficient i, sobretot, que fos de fàcil col·locació; és a dir, que sense necessitat d'antenni ni altres instal·lacions, pogués, com qualsevol altre objecte, portar-lo de la botiga a casa i fer-lo funcionar perfectament, enfilant-lo al corrent.

Hem ací, doncs, el «Receptor popular, combinat», que ha creat la casa «Radio Nacional».

Es aquest un receptor veritablement popular, amb el qual la «Radio Nacional» ha estudiat la manera de posar d'acord dos extrems de fabricació, que són la bona qualitat de materials, integrada per tots els avenços aconseguits fins a la data, de la T. S. F. i amb un preu el més reduït possible.

Aquest aparell, que és construït amb moble metàl·lic, bellament presentat, amb el seu altaveu dintre el mateix aparell, proveït d'un dispositiu «Pick-Up», amb dues làmpares a més de la rectificadora, funciona sense antena i solament val 290 pes setes.

Aquest aparell, que és el de caràcter popular que «Radio Nacional» ha posat a la venda, no desdita dels altres receptors que la casa té en preus més elevats, i tots ofereixen la mateixa garantia. La tècnica mecànica ha fet que els receptors de «Radio Nacional» tinguin aquestes característiques i avantatges sobre els altres, tant en el preu com en la qualitat, puix per això aquesta casa té els seus tallers de fabricació i muntatge de totes les peces amb què es componen els seus aparells de Ràdio.

En la nostra visita ho hem pogut comprovar així, puix ens hem fet ben bé el càrrec que si «Radio Nacional» ofereix els seus aparells a aquests preus és perquè en la seva construcció i muntatge no hi intervé ningú sinó els ells mateixos.

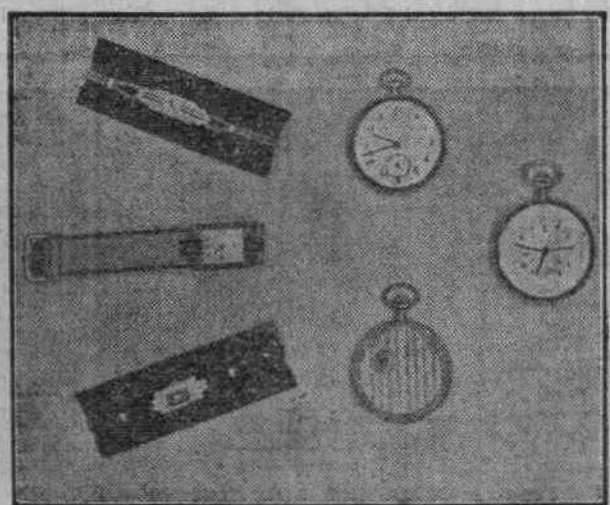
La «Radio Nacional» fabrica, a més, un eliminador especial per treure les audicions locals i assolir les de l'estranger amb tota perfecció.

Una de les darreres novetats que «Radio Nacional» ha llançat al mercat és un aparell muntat en moble americà força sorprenent, que ha de causar una revolució en la Radiotelefonía.

Hem quedat veritablement meravellats de la nostra visita a aquesta casa, sobretot de l'organització i el perfeccionament de tots els aparells, per al qual «Radio Nacional» ofereix un certificat de garantia per als compradors de tota classe d'aparells.

RELOTGERIA JORDÀ PLAÇA CATALUNYA, 8

(AL GOSTAT DE LA MAISON DOREE)

Esplendïd assortit en

RELOTGES DE PARET 425 MODELS

Rellotges de butxaca, pulsera, despertadors, sobre-taula, etc. :: Grans existències de totes menes, estils i preus :: Taller de reparacions a la mateixa casa

Aparell Radio-Fons d'atractiva presentació que posa a l'abast de totes les llars la fruïció dels bons concerts de ràdio i la selecta producció de discs

i compta amb més de 16.000 venedors Nord-Americà solament.

—«Crosley», tècnicament, mai no ha hagut de copiar el que fan els altres fabricants; ha estat sempre una casa que ha estat a l'avantguarda de la tècnica radiofònica.

—Podem dir, sense por d'aquiescar, que és una de les cases que millors garanties donen als seus venedors.

—Si, a Amèrica posseïx dues potents emissores anomenades la W. L.

a la venda de drogues industrials i perfumeria.

—Especialitat, però, que ha donat i dona més caràcter a la casa i que data des de la constitució com Anònima, és la d'articles per a carrosseries. Cal fer ressaltar que en aquesta mena d'articles per a carrosseries la Ferreteria Rato's és, pot dir, l'única a la Península que s'hi dedica amb més intensitat, puix cal tenir en compte que, degut a l'evolució que s'ha fet del carro al camió, la majoria de les cases han anat deixant de vendre aquests articles a mesura que han exaurit

Sabateria Lluís XV

Calçats de totes menes

DARRERES NOVETATS

Zacaries Freixas

Carme, 27 BARCELONA Tel. 22740 (camfrà Jerusalem, 15)

A black and white photograph of a museum gallery. The room features high ceilings and large windows on the left. The walls are lined with tall, dark display cases filled with various objects, including vases, figurines, and other artifacts. In the foreground, there is a small, dark, rectangular table with a few items on it, and a chair is visible on the right side of the frame.

A black and white photograph of a long, narrow aisle in a library or archive. The walls are lined with tall, wooden shelving units filled with numerous small, uniform boxes or volumes. The floor is dark and polished, reflecting the overhead lights. The perspective leads the eye down the center of the aisle towards a bright opening at the far end.

Interior de la mercería de Joan Robusté (Portaferrissa, 30)

manys, encara, la discreció. Sols aquesta casa dirien que les clientelles han d'ésser servides excel·lentment, puix els salons, i tot en conjunt, és fet amb un gust refinadíssim, amb personal especialitzat per tot allò que es refereix a l'embelliment de la dona.

Els senyors Antoni i Josep han fet un delicat estudi, amb tota la perfecció, però, dels colors moderns que donen al rostre un aspecte juvenísim i distingit, els quals colors són aplicats amb tota garantia, així com

l'ondulat elèctric dona resultats sorprenents amb gran variació de peninat propi per a cada hora del dia i la nit. Totes aquestes creacions són propietat dels senyors Antoni i Josep.

Aquesta perruqueria compta amb un gabinet de massatges en el qual es troba tot el que la Ciència moderna permet. Són meravellosos i infal·libles el tractament de pèl·les de gall, els lavatges de cutis i el canvi complet d'aspecte.

La casa té especialitat en masca

reta per a refinar i esborrar les arrugues per profundes que siguin.

Es també insuperable en bru i ros d'aurat, segons els gustos.

Resulta elegantíssima la distribució amb que els senyors Antoni i Josep han fet dels elegantíssims departaments individuals que sumen a catorze, per dedicar-se a les seves especialitats que, com hem dit, són de perruqueria en general per a senyores, permanents i tintures.

Un altre que resulta força curiós de la perruqueria dels senyors Antoni i Josep, és el saló especial per a nens, muntat a l'estil americà, amb graciosos i divertits selents.

Felicitem als senyors Antoni i Josep per haver muntat, a la nostra capital, un saló de perruqueria a l'altura dels principals de l'estranger.

mitjans per a fer front a les més rudimentàries necessitats de la vida real. Això significa que va a escassejar el pa en moltes llars humils, millor dit, s'arribarà a una treffa absoluta del més elemental per a la vida, de veure's condemnats a la inacció molts caps de família i altres elements hàbils perquè honradament se'l puguin procurar. Què faran ara aquests obrers del mar? Procurar-se una altra ocupació? Si així fos, s'ha de reconèixer que l'obrer del mar, s'ha format i especialitzat en aquest i, per tant, en altre element li ha d'ésser molt difícil desenvolupar-se, i en aquest aspecte sorgeix novament aquell do d'oportunitat que abans al·ludíem. Es públic, i les columnes de tota la premsa nacional en parlen diàriament, que existeix un important nucli de massa obrera condemnada a la inacció forçosa, són els «sense-feina», necessàriament aquest nucli es veurà augmentat.

L'esmentat abans, és solament en l'aspecte rigorosament obrer, que direm, doncs, del petit patró, que més que tal és obrer, car solament té de patró l'ésser propietari d'una embarcació; per aquesta l'esdevindor és encara més desesperant. El petit patró del mar viu enterament del crèdit, puix que els motors, maquineries, aparells i, en molts casos, fins i tot l'embarcació, són comprats a termini, i això representa l'haver de complir amb una sèrie d'obligacions que són ateses, per cert bastant penosament, amb els beneficis, també no molt esplèndids, de la indústria.

A aquests, doncs, el perjudici imminent és més seriós encara, car a més del que queda exposat, s'hi uneix el fet de no poder atendre degudament llurs compromisos, amb perjudicis que no volem descriure: per ésser fàcils d'entendre, per a cada un dels que tal és obrer, car solament té de patró l'ésser propietari d'una embarcació; per aquesta l'esdevindor és encara més desesperant. El petit patró del mar viu enterament del crèdit, puix que els motors, maquineries, aparells i, en molts casos, fins i tot l'embarcació, són comprats a termini, i això representa l'haver de complir amb una sèrie d'obligacions que són ateses, per cert bastant penosament, amb els beneficis, també no molt esplèndids, de la indústria.

A tot l'exposat, s'ha uní el cas que embarcacions estrangeres aprofiten les circumstàncies, ja que a elles, naturalment, no se les pot privar d'operar fora de les aigües jurisdiccionals, i pagant simplement els drets que corresponen, poden vendre

el producte de la pesca als ports del nostre litoral, cosa factible en veure's privats de la competència de les nostres embarcacions que, naturalment, estan fora d'aquests drets, i, cosa factible, també, amb càlculs de bon negoci, en ésser ells els únics concurrents al mercat que, naturalment, pagarà bons preus, determinant així, com a conseqüència, l'enclavament d'un article de primera necessitat, com és el peix fresc.

L'Associació de Patrons Pescadors, Delegacions de les de la costa i tripulants, han fet nombroses gestions prop de les Autoritats: Comandant de Marina, Govern Civil, Delegat de Política Social de la Generalitat, President de la Comissió de Provelment de l'Ajuntament; però, a desgrat de tot, la qüestió continua sense solució.

Esperem que les presents ratlles serviran perquè el Govern i les nostres Autoritats, sent-se carrec de la justícia de les nostres aspiracions, procurin atendre-les amb la rapidesa que el cas requereix.

doctor Josep Maria Milà i Vallcrosa, catedràtic, secretari, cap Gra i Serradell, enginyer, sots secretari, Ignasi Salat, enginyer, tresorer, Francesc Grau i Fréja, Pasceig d'Atocha, 23, quat. Telèfon nú

mero 17862; vocals: Ignasi Armengou i Torra, advocat; Josep Calvo i Vilardévol, representant; Albert Vilanova, enginyer; Alphonse Bodel i Mateu, enginyer; i Joan Pardo i W. R. hie, advocat.

JOAN SERRA

Marc - Relleus - Imatges
Construccions d'Altars - Reproduccions
i Restauracions d'Art

CANUDA, 33 Telèfon 17202

TALLERS D'ESCULTURA RELIGIOSA

Feliu en Cta.

IMATGES DE TALLA EN FUSTA
IMATGES DE PASTA (PACOBÀ)
ALTARS, CONFESSIONARIS, TABERNACLES, etc.

Catàlegs i Pressupostos

EXPOSICIO, OFICINES I TALLERS:

Telèf. 77656 BARCELONA Llúria, 89

RAMON MULLERAS

VIDRES : CRISTALLS : MIRALLS
Vendes al major i detall : Instal·lacions

Barbarà, 17 Telèfon 10743

CASA GUINART

FABRICA DE PASTES PER A SOPA

Canelonis - Raviolis - Tallerines frescos tots els dies elaborats per tècnics portats expofesors d'Itàlia

Rambla de les Flors, 27 Fàbrica: Plaça del Pedró, 6

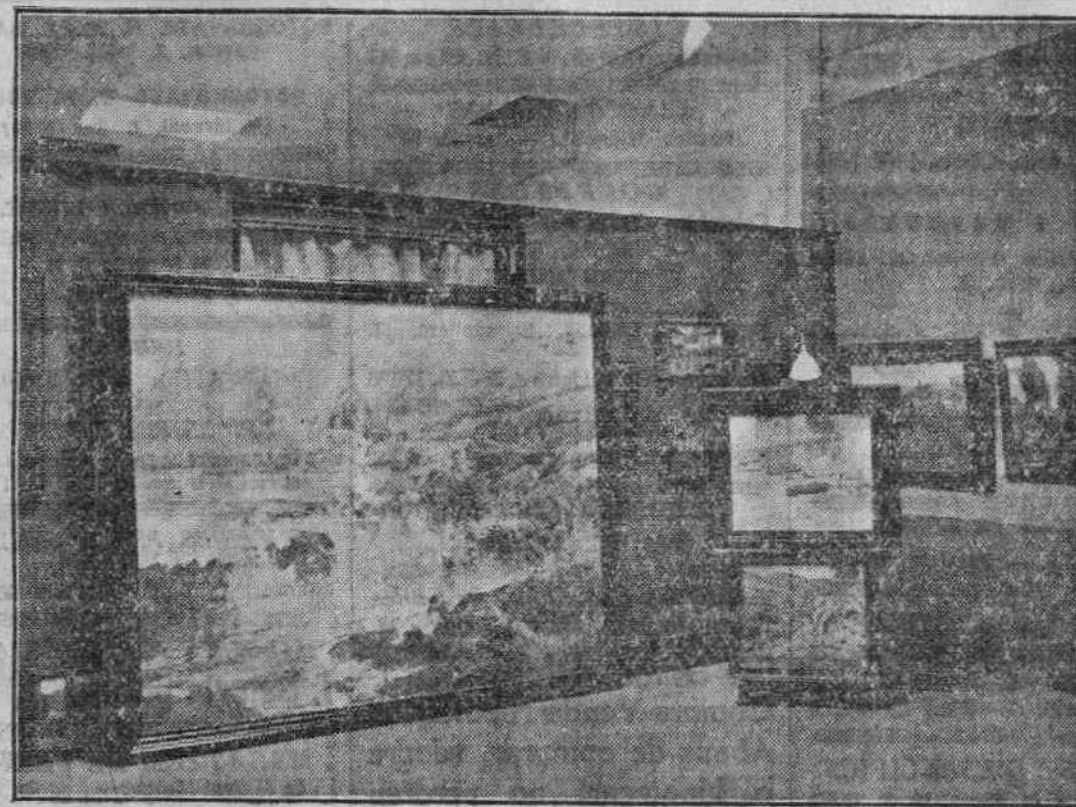
La prohibició de la pesca al Bou

L'Associació de Patrons Pescadors ens trameta la nota següent:

«Recentment, la Direcció de Pesca i Navegació del Ministeri de Marina, dicta una disposició negant al despatx en Comandàncies i Ajuntaments de Marina, per a les embarcacions dedicades a la pesca «al Bou», llevat de les que es despatxen per a les costes d'Àfrica.

L'esmentada disposició, no hi ha dubte que té per objecte l'evitar el constant escombrament a què estan sotmeses les costes del nostre litoral, per les nombroses embarcacions que es dediquen a l'exploració d'aquesta indústria.

Però, no obstant, tot i tenint en compte la bona voluntat que ha presidit en dictar la disposició que es comenta, s'ha de reconèixer que està mancada d'un requisit fonamental, i aquest no és altre, que el de l'oportunitat. L'anterior disposició, no és oportuna, en els actuals moments de crisi aguda, crisi que, com tothom sap, fa molt de temps que senten els nostres pescadors; significa una angustiosa situació per a moltes llars, que no s'han distingit, precisament, i això és públic, per abundància de

Interior i Exposició de la «Casa Benítez», de Joan Gaspar (Consell de Cent, 323)

CASIMIR VICENS

Fàbrica de productes ceràmics - Rajoles de València i articles de construcció

Despatx:

Carrer de Tallers, 72

Telèfon 15844

BARCELONA

Mobiliari Decoració Joan Busquets

Mestre ebenista i tapisser. Decorador. Objectes d'art i de fantasia, etc. SALA DE BELLES ARTS. Exposició d'arts i bells oficis, permanent

Passeig de Gràcia, 36 - Barcelona

Camiseria FERRER-BATLLES

36, Boqueria, 36 - Telèfon 16651

Camises tela i punt
Sistema «Llampec»
creació d'aquesta casa

ESPECIALITAT AMB CAMISES A MIDA

AN IGA CASA

Antoni Elies i Coll

Magatzem de Merceria - Novetats - Paqueteria - Gèneres de Punt
VENDES A L'ENGROS I AL DETALL

Princesa, 31 BARCELONA

Vilaseca i Solana

Magatzem de gèneres per a cotilles
Especialitat en teixits de goma i faixes
VENDES AL MAJOR I DETALL

GRAVINA, 10 BARCELONA
(entre Pelayo i Tallers)

Neveres «GLACIAL»

PER A ESTABLIMENTS I PER A US DOMESTIC
Sumament fredes, solides i pràctiques. Són econòmiques pel llurs preus, poca despesa d'energia, gran utilitat i llarga durada.
GRANS MODELS A PREUS MODICS. MODELS POPULARS DE 35 i 60 litres. Disposen d'una sèrie de 10 còmoda construcció i venda directa: BENET I MERCADÉ, 20 (cantonada Estació Gràcia i Teatre del Ros).

PASTES ALIMENTOSAS
GAIK
SANT JUST DESVERN
(BARCELONA)

HOTEL FLORA

DE FELIP TERRADAS
Telèfon n.º 1124 BANYOLES

RECOMANEM ELS POPULARS

Vins del Castell del Bosch

AMADEU MARISTANY
MALLORCA, 273 TELEFON 7529

Magatzem de productes alimentaris al major. - Fàbrica de llonganissa a Prats de Lluçanès. - Mantega centrifuga

Subirós, Badia, Vigo, S. A.

Associació del Bori, 27 i 29 (davant del Mercat del Bori)
BARCELONA. - Magatzem: Carassa, 4 i 6

Reservat per l'HOTEL FLORIDA

Macarrons, Fideus, Spagheeti, Nouilles

CANNELONI marca CAMARERO

Són els millors i els únics que no es trenquen
Producte de la casa Fill de Magi Quer
Carrer Pujades, 112. - Telèfon 53062

Guia de la hotelaria i de la alimentació

CAVES CASTELLBLANCH
Sant Sadurní de Noya

Coberts - Orfebreria - Vauxelles - Cristalleries - Objectes per a presents
Articles per a Hotels, Cafés, Restaurants, Col·legis, C. de Navegació

Grifé Escoda Mirabet, S. L.

BARCELONA: Central: Fernando, 35 i 38 MADRID: Alcalá, 50
Màrker, 11 Telèfon 13255 Telèfon 13104 - Barcelona Telèfon 10575

DOLÇOS BOMBONS

CAFES XOCOLATES

ESPECIALITATS en Melmelades, Xarops i Orxates, elaborades amb fruites escollides

Quan compreu Pans de Pessic exigiu aquesta marca VICH

Batlén, 216-218 Telèfon 73623

Planchado Almaraz

Secció especial per al rental i planxat de roba d'hotels i restaurants

AIGUA DE LA VALL DE SANT DANIEL
FINISSIMA PER A TAULA

GARCIA i Comp. Ltda.

CARBONS NACIONALS I ESTRANGERS de totes classes per a indústria, Ferrocarils i Navegació

Ronda Sant Pere, 34, pral. (Telèfon despatx: 15177)

Combustibles especials per a calefacció a base de hals pres i gran rendiment i temperatura constant. - Grans existències de les classes més apropiades per a cuines, calderes, estufes de tots tipus i salamandres

Demaneu arreu el famós

Xampany Rigol

Dipòsit a Barcelona: Casanova, 110 - Telèfon 7473

Agent general de vendes: J. SUAREZ

Hotel Bonanova

a 8 minuts de la Plaça de Catalunya (Tres Torres Sarrà)

Per a famílies i estrangers totes les habitacions exteriors jardí, confort i cuina excel·lent

PREUS MODICS Telèfon 73164

PENSIO MAYORAL

DE PRIMER ORDRE

SITUADA AL CENTRE DE LA CIUTAT

Habitacions amb aigua corrent freda i calenta, Bany, Calefacció, Salons de lectura i piano - Telèfon a totes les habitacions

Rambla del Centre - Plaça Micaela (davant Plaça Reial)
Entrada: Colón, 33 - Telèfon 14680 - BARCELONA

HOTEL SUBUR

(PLATJA D'OR)
ESTACIO D'HIVERN
30 minuts de Barcelona
Telèfon 46 SITGES

MOSTUVA

Suc de raïm sense alcohol i pasteuritzat
El més econòmic
J. RIBOSA Banyeres del Penedès

MACARRONS I CANELONNIS

LA TERESITA

SEMPRE HAN ESTAT ELS MILLORS

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Tap Corona «Ràpid» i Varietats, S. A.

Corts, 580 Tel. 32647

Tap Corona «Ràpid», el millor sense adherir i tanca més hermèticament. Tap higiènic per a ampelles de vins, licors, de suro recanviable

Ampolles i gerres amb tapa automàtica

Galetes «JORDAN»

Demaneu les especialitats

BELGUES - HOLLANDESSES - MARIA

Vendes a l'engros: València, 163

BARCELONA

COMERC D'AVIRAM

Antoni Pañella

CAÇA I COLOMS Taules núms. 316, 317 i 247

Magatzem: Carretera Bordosa 31-Tel. 31768

Casa Muns

Comerc de peix fresc i tota classe de marisc (fundada l'any 1802) amb cambra frigorífica

Taules al Mercat de Sant Josep núms. 595, 596, 597 i 598 - Tel. 23133 - Proveïdors d'hotels, restaurants i balnearis de Catalunya

La T. S. P.

A. fotos. Voigtlander a terminis
Casa Bóldo: Girona, 135. Barcelona

Dimarts 8 juny

EL MES INTERESSANT

19'00: Festival Mozart. (Radio
Paris.)
21'00: Concert de sardanes.
(Barcelona.)

BARCELONA. — **Ràdio Barcelona** (349). «La Palabra» diari parlat de Radio Barcelona. 7'30 a 8 matí: primera edició, 8 a 8'30 matí: segona edició. 11'00: Campanades horàries de la Catedral. Servei meteorològic de Catalunya. 13'00: Tancament del Borsí del matí. Sextet, alternant amb discos selectes. Informació teatral. 14'15: Secció cinematogràfica. Música. 15'00: Sessió de radiobenevolència exclusivament en obsequi a les institucions benèfiques. 17'30: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa. Música. 18'00: Trio Ibèria. 20'30: Curs elemental d'anglès. 21'00: Campanades horàries de la Catedral. Servei meteorològic de Catalunya. Tancament de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda. 21'05: Sardanes per la Còpia Barcelona. «L'esclat d'un petó» (Blanch Reinald). «Solitud» (J. Balcells). «La nuvolada» (E. Toldrà). «Cant de joia» (J. Serra, fill). «Sempre te va» (E. Morera). «La Rondalla» (J. Garreta). 22'05: Passejada històrica per la ciutat de Barcelona. Última sessió. «La ciutat del segle XIX». Conferència en català per Aureli Campmany. 22'30: Recital a càrrec de la concertista Rosa Rodés. 22'40: Música «de camera».

Radio-Associació EAJ-15 (251 m.)

11'15: Música selecta. 16'00: Música selecta. 16'45: Curs de Gramàtica Catalana a càrrec del professor Emili Vallès Vidal, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. 17'00: Música selecta. 19'00: Música selecta. 20'00: Concert pel trio. 22'00: Música selecta.

PENÍNSULA. — **Madrid.** Unió Radio (424). De 8 a 9: «La Palabra» (diari parlat d'Unió Radio). 12'00: Cotitzacions de Borsa. 14'00: Música. 15'00: Notícies d'última hora. 19'00: Cotitzacions de Borsa. «La Palabra» (diari parlat d'Unió Radio). 19'30: Música de ball. 20'35: Notícies premsa. 21'30: Teatre radiofònic.

FRANÇA. — **Paris.** Radio-Paris (1.725). 6'45: Discos. 11'30: Discos. 12'05: Discos. 17'00: Discos. 19'00: Festival Mozart.

GRAN BREITANYA. — **Daventry** (1.554). Programa nacional. 9'30: Hora oficial. 11'00: Recital d'orgue. 12'00: Música lleugera. 12'55: Experiments de telegrafia. 17'40: Música. 18'00: Música i teatre. 18'45: Banda militar. 20'20: El progrés de la música. 20'40: Música «de camera». 21'30: Ballables.

GERMÀNIA. — **Vienna** (5163). 15'20: Discos. 20'15: Concert per l'Orquestra Filharmònica de Vienna.

Espectacles

NOVETATS

Companyia lírica de Lluís Calvo en la qual figura el gran divo

Aquesta nit, a les deu: «LA REVOLUTOSA». L'èxit

Marcha de honor

per MARC REDONDO. Demà, gran matí: «LA REVOLUTOSA». «LOS CLAYES». «LA VERBENA DE LA PALOMA». Nit: «LA REVOLUTOSA»

MARCA DE HONOR, per MARC REDONDO. Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE COMIC

Dimarts, 3 de juny
ESDEVENIMENT TEATRAL
Debut de la Companyia
de grans espectacles

VELASCO

amb l'estrena de la fastuosa revista en tres actes

FLORES DE LUJO

d'èxit grandios al Teatre Victòria de Madrid

Grandios elenco de la companyia, en la qual figuren Maria Caballé, Cándida Suárez, Margarida Carvajal, Angeles Duran, Carme Andrés, «Pilar», germanes «Pyl i Myl», Maria Paso, Moncayo, Jesús Navarro, Marcel·lí Ornat i Sacha Goudine.

Nombros conjunt de belles vice-tyes. Luxos vestuari de MAX WELDY. Magnífics decorats de MORALES i ASENSI. Art. Luxe. Fivoltat. Elegancia. L'espectacle millor presentat del món.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit, a un quart d'onze. Funció núm. 78. Debut del gran davanter NAVAS.

ONAINDA NAVAS
contra GABRIEL I AREITIO I
Demà, tarda. Funció núm. 79.

ULACIA II-MARQUINA
contra JUARISTI II-EGOCUE I
Nit, funció núm. 80. Interessant partit.

CAZALIS I-ARRIOLA
contra ELOLA I-NAVARETTE
Detalls per cartells.

Maricel Park

Exercicis sensacionals dels «MIRANO BROTHERS». Totes les atraccions. El millor GOLF MINIATURA a l'aire lliure. Temperatura deliciosa. Vista única.

Restaurant Miramar

Tots els dies dinar a 12 i 14 pessetes
Especialitat en la paella valenciana
Lloc preferit per a banquets, noces, etc.
Te dansant tots els diumenges i dies festius
Distinció - Elegància
Teléfono 21222

TIVOLI

(Espectacles Cines)

PROGRAMA TOTALMENT SONOR

Aparell Western Elèctric

Avui, dilluns, 1 de juny de 1931. Nit, a les 10: La cinta còmica «Pronto un marido». «Atracción sonora Cines». Noticiari Fox. «Batalla musical», dibuixos de Febrer i Blay. La grandiosa cinta sonora d'«Exclusives Febrer i Blay». «AL COMPAS DE 3/4», per Walter Jansen i Irene Eisinger i Grell Themer.

Es faciliten auriculars especials per a persones de poca oïda.

Fémina

(Espectacles Cines)

Programa totalment sonor M. G. M.

Aparell Western Elèctric

Avui, dilluns, dia 1. Nit, a les deu: «Diario Metrotone». La cinta còmica sincronitzada «Pastillas para la tos», per Stan Laurel i Oliver Hardy. I la

cinta sonora M. G. M. «LE SPECTRE VERT», dialogada en francès per André Lugue i Jetta Goudal, amb títols en castellà.

Kursaal

(Espectacles Cines)

CINEMA SONOR

Aparell Tobis Klangfilm

Capitol

(Espectacles Cines)

CINEMA SONOR

Aparell Western Elèctric

Aquesta nit, a les deu, ESTRENA de les cintes sonores d'«Els Artistes Associats». «ELLA SE VA A LA GUERRA», per Eleanor Boardman i Edmundo Burns. I «NOCHES DE NEW-YORK», per Norma Talmadge i Luis Alonso.

Catalunya

(Espectacles Cines)

CINEMA SONOR

Aparell Western Elèctric

Avui, dilluns, 1 de juny de 1931. Nit, a les 10: Noticiari Fox. La cinta còmica de Febrer i Blay. «FOTOGRAFIA DISTRIBUÏDA», parlada en castellà, per Carme Guerrero, Romuald Tirado i Don Alvarado. «Teatro flotante», dibuixos de Febrer i Blay. I la grandiosa cinta sonora de la Sowkino, de Moscou, distribuïda per Febrer i Blay. «EL EXPRESS AZUL».

Pathé Palace - Excelsior

(Espectacles Cines)

CINEMA SONOR

Aparell Western Elèctric

Aquesta nit, programa mixt: Les cintes sonores Paramount «CON BIRD EN EL POLO SUR», explicada en castellà, i «Taques en punta», per Fay Wray i William Powell. Revisita Paramount. A més les cintes mudes Balart i Simó «Amor y fieras», pel capità Blücher, al Pathé Palace, i «Un idilio en la nieve», per Maria Paudier i Livio Pavanelli a l'Excelsior.

CONCERTS

Gran Café Espanyol

Marqués del Duero
Tots els dies de deu a dotze.

Quintet Vilalta

Divendres vinent. Extraordinari festival. Festival de la temporada. L'ORQUESTRA

VILALTA

composat de 35 professors. Interpretarà un escollit programa de música de Letònia.

Primeres audicions a Espanya. Ultra altres obres, el gran pianista

Alexandre Vilalta

interpretarà la gran «Rapsòdia letònica», per a piano sol.

Hi assistiràn les autoritats i l'honorable consell de Letònia a Barcelona.

Aquesta única audició serà transmesa per la ràdio.

Alexandre Vilalta

Plaça de la Universitat, 2

Tots els dies, de deu a dotze de la nit, l'eminent concertista de piano

Fr. Figueras de Barberà interpreta un selecte programa.

Casino de Sant Sebastià

APERITIVS, ESMORZARS I TES

De sis a vuit, tarda

CONCERTS

De deu a dotze, nit
A la sortida del teatre, la millor orquestra espanyola de jazz.

DURAN

amb la seva orquestra
De una a tres, matí
PATT - GOLF, el joc de moda

Gran Café de la Rambla

Canuda i Rambla dels Estudis.
Tots els dies de dos quarts de set a les vuit de la tarda.

Trio Vilalta

Concert escollidíssim.
Aviat sorprenents novetats.

TRANCAT!

Els millors preus i la millor qualitat en

BRAGUERS

«PRODUCTES TUSEL»

Ronda Sant Pere, 12

Faixes ventrals

Mitges per varices

Braguers per a bany

Butes per plòis

Suspensoris, etc.

GUIA BARCELONINA DE LA VEU DE CATALUNYA

ACADEMIES

Acadèmia Pràctica. Fontanella, 8

ACADEMIES DE DIBUIX I PINTURA

Baixas, Pl. 1, primer

ADVOCATS

Alcoverro (T.). Pas. de Gràcia, 15, 2.

Almeda M. Av. Porta de l'Angel 24, 1.

Andreu i Barber (S.). P. Gràcia, 41.

Armisen (Joaq.). Pas. de Gràcia, 92.

Barberà (Miquel). Aragó, 273, 1.

Bassas Robert. Llíria, 39, segon.

Becerra (Blai). Pl. Catalunya 22, pl.

Bertran, Bassols, Dalmases. Claris 21.

Bulart i Rialo (Al.) Balmes, 10.

Cendomes (F. d'A.). Balmes, 6, pl.

Cruells (B.). Rbla. Catalunya, 12, 1.

Degollada (J.). Trafalgar, 19, 1er, 2.

Delgar (R.). Petit Mercantí. També actua a l'estranger. Balneari. T. 28290

Duran i Ventosa (Ll.). Duran i Bas, 1

Garriga i Massó (J.). Llíria, 131, 3er

Giménez Frontin (J.). R. S. Pere, 35, 1r

Jauandreu (A.). Diputació, 272, ent.

Liempallas (N.). Trafalgar, 19, 1er 1.

Mallol (Dr. F. d'A.). Trafalgar, 26

Mathou (Josep). Ampie, núm. 20, 1.

Maynés i Gaspar (E.). València, 56, 1.

Pi i Suñer (J. M.). R. Catalunya 67, 2.

Pou i Sabater (J. M.). Diputació, 231.

Puig de la Bellacasa (Ll.). Claris, 36.

Rahola i Molinas (P.). Trafalgar 12, 1

Rosich (J.). Tratal (J.M.) Vergara 9, 3.

Sagarra (F. de). Pl. Catalunya, 17.

Sansalvador (Antoni). Llíria, 74, 1.

Trias de Bes (J. M.). C. de Cent, 391.

Vallès Pujals (Joan). Cortis, 630, pl.

Vila Vidal (E.). Ausiàs March, 5, pl.

AGRICULTORS

Pugons. Insecticida TRUFFAUT

ALIMENTS DE REGIM

Per a diabètics, dispeptics, etcètera

Casa Sorribas, Llíria, 62

ANALISIS CLINICS

Farmàcia V. Genové. Rbla. Flors, 5

ARTICLES D'ESCRITURA

CASA MIQUEL HORTA. Avinyó, 7

ARTICLES D'ESPORT

SHIMON. - Motos, ciclos, esport. - Balmes, 82

AVICULTORS

Avicola Emporium. Claris, 42-T. 14904

BANC I BANQUERS

Banco Hipotecari d'Espanya. Plaça de Catalunya, núm. 2.

Janca López-Bru, S. A. Portaferrissa 3

ORZAES I GORINA. Pl. Boqueria, 1

BASCULES

PIBERNAT. - Parlament, 9

BOTIGUES DE ROBES

Casa REY. - Platería, 48.

CAIXES I ARQUES

Tot cer, des de 150 Ptas. Mallorcia, 125

Caixes d'ocasió. - Abat Zafont, 9

CENTRES D'ESPECIFICS

CASA SEGALA. R. Flors, 14. T. 13.854

CENTRAL D'ESPECIFICS, Polayo, 76

ERUPCIONES

Es cura en 10 minuts amb SULFUREO CABALLERO

SARNA

Es cura en 10 minuts amb SULFUREO CABALLERO

CISTELLERIES

Capmany (Aureli). - Rbla. Flors, 11

CLINICA DE NINES

Darder (Rogell). - Carme, 39

CORREIGES

Correiges Puig. - Sant Pau, 54

EFFECTES MILITARS

Condecoracions - Galoneries

Fill de B. Castells. Escudellers, 17.

ELECTRICITAT

O. ROSELL. Calàbria, 95. T. 30.642

ESTORES I PERSIANES

Puig (F.). Avinyó, 12

FABRICA DE CABLES D'ACER

Rupert Anglada. Carrer Ampie, 13.

FINQUES - OCASIO

Compra-Venda-Hipoteques

Abans de comprar, vendre o hipotecar, no perdeu

res visitant aquesta casa:

CIRERA. - Ausiàs-March, 2, 2.ª, 1.ª.

FOTOGRAFIATS

Badal i Camats, París, 201. T. 74.071.

FOTOGRAFIATS N. COML SALLIET

Archa, 7. Tel. 18.664

FOTOGRAFIATS T. PI TOMAS

Villarreal, 7. Tel. 33.987

FUSTERIES

J. Jullén. Amàlia, 8 i 10. T. 12015.

FUSTES

Fill M. Castellví. Ribas, 1. T. 54.997.

ICERIES

Cabot (J.). Platería, 50.

LAPIDES PER A NINXOLS

Nofeu encàrrecs sense veure els models

Marbre i Bro. ze. Avinyó, 42-T. 24154

LLENCERIES PER A SENYORES I NENES

Montserrat Ribas. Rambla Flors, 7

LLUSTRES PER AL CALÇAT

J. Balart i Cros. C. de Cent, 205

MAGATZEM DE FERROS

F. de Miquel Mateu. - Angels, 3, 5 i 7.

MAQUINARIA

F. de Miquel Mateu. Angels, 3, 5 i 7.